

Butlletí SPAS 53

DESEMBRE 2017

**20 ANYS
DE SEGUIMENT
DE LES PRADERIES
DE POSIDÒNIA OCEÀNICA
A MATARÓ.**

TOTA UNA FITA!!!

m Mataró, ciutat
mediterrània

som
escola.cat

ENTITATS
CIVILES I EDUCATIVES
PER L'ESCOLA
CATALANA

Editorial	4
Pesca submarina	5
Fotosub en Apnea	11
Entrevistes	14
Medi ambient	28
Històries dels socis	40
Jurídic	49
Imatge	51

STAFF

FOTO PORTADA:

Salvador Punsola i Massa
Posidònia Oceànica a Mataró.
Autor de la fotografia:

SPAS

Port de Mataró, mòdul B2
08301 Mataró
Tel. 93 790 17 71
spas@spas-mataro.cat
www.spas-mataro.cat

REDACCIÓ

DIRECCIÓ: Xavier Martínez

CORRECCIÓ DE TEXTOS:

Txell Pañella

COL.LABORADORS:

Anna Maria Claus, Gregori Muñoz-Ramos,
Joan Graupera, Miguel Angel Pérez de
Gregorio, Antoni Pérez de Gregorio, Ana
Lama, Jordi Lopesino, Salvador Punsola,
Ferran Roure, Olga Soler, Xavier Seglar.

ANUNCIANTS:

BLAUMAR; CENTRE MÈDIC DE MATARÓ;
CRESSI-SUB; FECDas; FLORS NOÉ;
GABINET AYUSO; HOTEL ATENEA;
PINS MAR; NÀUTICA MATARÓ;
PORT MATARÓ; TALLERS GIL BO.

La redacció d'SPAS no es fa necessàriament responsable
del contingut dels articles i missatges comercials inclosos
en aquest butlletí

El 2017 ha estat un any ple d'esdeveniments que, un cop més, ens han fet sentir joiosos de la nostra tasca com a entitat social amb voluntat de servei pel que fa a la difusió d'activitats subaquàtiques i de medi ambient.

En aquesta edició del butlletí, hem volgut accentuar els vint anys del Projecte Alguer tant en la portada, en l'apartat específic i en diferents articles. Veure com ha anat evolucionant, quin grau de participació tan significativa de voluntariat hi ha hagut, constatar la solidesa del conglomerat d'entitats públiques i privades que hi han participat, i encara hi participen, ens satisfà plenament i ens permet dir que ha estat un èxit.

Però els èxits no han de ser entesos com a arribades amb un punt i final; ans al contrari, són motiu suficient per seguir treballant i corregir aquells aspectes que poden millorar el projecte inicial. Cal insistir en la cohesió del projecte per tal de donar-hi continuïtat i, a la vegada, plantejar noves propostes que impulsin l'empenta inicial en la direcció adequada.

Com podreu llegir en aquest butlletí, vint anys de treball de camp són pocs per treure conclusions significatives sobre les praderies de posidònia. Això pot sorprendre a qui no hi estigui avesat, però és així: en calen vint més per poder tenir dades sòlides i concloents.

En tot cas, no podem defallir en el nostre objectiu: Mataró és el darrer dels projectes de voluntariat que es varen iniciar a Catalunya fa vint anys i que encara és vigent. Som referent per a la comunitat científica pel que fa a la tasca, al recull de dades i

mostres que s'extreuen any rere any en els quatre camps de treball que tenim actualment. Tots som imprescindibles per seguir endavant: Administració, voluntariat, empresa privada, confraries, universitats i, evidentment, l'Spas. Ànims!

En l'apartat de competició, un cop més, comprovareu que els nostres esportistes sobresurten en totes les disciplines que participen. Cal destacar la figura d'en Xevi Blanco, amb la selecció espanyola, en el Campionat d'Europa de Pesca Submarina per equips. També volem ressaltar el mèrit de la nostra fotògrafa en apnea Irene Mestre en aconseguir de manera consecutiva el tercer campionat d'Espanya i de Catalunya.

Finalment, en aquesta edició hem inclòs entrevistes a persones i institucions rellevants que donen una visió més àmplia i profunda a les nostres activitats i a l'espai que ocupem, el mar. Gaudiu-ne.

No voldria acabar aquest editorial sense mostrar el meu profund i sentit desacord amb el fet que hi hagi quatre persones empresonades a Madrid i cinc fora del país. Ningú, tingui la ideologia que tingui, sigui del partit que sigui i pensi el que pensi, no hauria de ser ara mateix a cap presó o lluny dels seus.

Xavier Martínez i Ayuso
President de l'SPAS

CAMPIONAT D'ESPANYA INDIVIDUAL CELEBRAT A LA CORUNYA

En aquesta edició hi participaven en Xevi Blanco i l'Isaac Vives socis de l'SPAS

La XVI edició del Campionat de Espanya individual de pesca submarina se daba cita este año en aguas de A Coruña, organizada por el club Nauga y de la Federación Gallega (FEGAS) por delegación de la FEDAS, en un fin de semana en las que las condiciones de la mar no se lo iban a poner nada fácil a los pescadores.

35 deportistas de las diferentes Comunidades Autónomas se daban cita en este evento

reservada para el segundo, desde el faro de Mera hasta punta Torrella, habida cuenta de que la otra no estaba en condiciones. Incluso en esa zona, más resguardada, la mar de fondo de 2,3 m y con un periodo de 13 segundos hacía que la pesca en la orilla se hiciera muy complicada, pero era un recurso casi obligado para tener opciones en la clasificación ya que la sensación era que los peces habían desaparecido de las zonas menos batidas por la mar. Gran parte del trabajo de reconocimiento de zonas de los pescadores se había ido al traste tras el repentino cambio en el estado del mar.

para medirse con el Atlántico e intentar arrebatarle algunas piezas, en dos jornadas de competición de cinco horas cada una que se disputaron, una el sábado y otra, el domingo.

En la primera jornada y dada la mala previsión para el estado de la mar, la salida se retrasó hasta que la organización pudo comprobar el estado real de las zonas y decidió invertirlas y competir el primer día en la

Terminaba la jornada sin incidentes reseñables salvo que a Óscar Hidalgo le fallaba el motor a falta de media hora de terminar la prueba y se le remolcó a puerto. Y se volvía a A Coruña a reponer fuerzas con la comida preparada por la organización para pasar al pesaje en el que la dureza de la jornada se hacía patente a la vista de la escasez de capturas en los sacos de la mayor parte de los pescadores. La victoria en esta manga fue para Sergio de Julián (Fed. Vasca) y se seguían de cerca Ángel Cruz (Fed. Cantabria) , y Andrés Pita (Fed. Ga-

llega) que no se alejaban mucho del cuarto y quinto clasificados, Ricardo González (Fed. Gallega) y Santiago López (Fed. Asturiana) respectivamente.

La segunda jornada amanecía con la mar en un estado más asequible para los deportistas, pero sin dejar de estar fuerte. La zona de competición que iba desde punta Herminia (junto a la torre de Hércules), hasta punta

Suevos, era la zona en la que más peces se habían visto en los días previos y podía haber sorpresas. La jornada se desarrolló con una única incidencia, ya que volcaba la embarcación del pescador navarro Luis Javier Arranz. Afortunadamente se resolvió sin daños personales gracias a la intervención de los medios dispuestos para estas eventualidades por la organización.

Terminada la jornada y de vuelta a puerto los comentarios y los sacos vistos en el mo-

mento de la entrega en la rampa presagiaban cambios en la clasificación, como así fue: Antonio Linares (Fed. Asturiana) se subía a lo más alto del podio con una remontada espectacular y se hacía también con la pieza mayor del campeonato, una lubina de 7,120 Kg; tras él, en segunda posición quedaba Ricardo González (Fed. Gallega); y en tercer lugar y a solo 150 puntos, Sergio de Julián (Fed. Vasca).

Font: FECIDAS

Campionat d'Europa-Croàcia

EN XAVI BLANCO GUANYA EL CAMPIONAT D'EUROPA PER EQUIPS A CROÀCIA AMB LA SELECCIÓ ESPANYOLA

Este pasado fin de semana, la selección española de pesca submarina se hacía con su octavo oro por naciones consecutivo en el campeonato Euro-Africano de pesca submarina, oro que sumado al resto de los metales obtenidos a lo largo de las 31 ediciones de este campeonato, hacen un total de 27: diecisiete oros, tres platas y siete bronce.

En esta ocasión la competición se ha llevado a cabo en la isla de Mali Lošinj, Croacia, y para disputarla, 18 países diferentes han inscrito a un total de 51 pescadores submarinos que han tenido que vérselas con un estado de

la mar que no facilitaba conseguir capturas válidas durante las dos jornadas de competición.

La primera jornada finalizaba con Óscar Cervantes en segunda posición, a muy poca distancia por detrás del croata Daniel Gospic que competía en casa; por su parte, Xavi Blanco y Samuel Tomas ocupaban las posiciones cuarta y quinta respectivamente.

La segunda jornada, más dura si cabe que la anterior a la vista de las condiciones meteorológicas, empezaba bien para Óscar Cervantes que una hora y media después del inicio de la prueba ya llevaba un buen ritmo de capturas válidas, Xavi y Samuel por su parte iban sumando capturas a un ritmo un poco menor.

Finalmente, tras el pesaje, Óscar ocupaba la primera posición de la clasificación de la jornada, siendo Xavi y Samuel onceavo y sexto respectivamente.

Durante los dos días de prueba, los primeros clasificados coincidieron en el planteamiento de su estrategia que fundamentalmente fue la de pescar en fondos comprendidos entre los 30 y los 40 metros.

En la clasificación individual final, Óscar Cervantes se al-

zaba con la segunda posición, además del trofeo a la pieza mayor, seguido en tercera posición por el italiano Giacomo De Mola, en un podio cuyo primer cajón ocupaba Daniel

Gospic. Xavi Blanco por su parte conseguía la sexta posición y Samuel Tomas la séptima.

La suma de los porcentajes de los pescadores alzaba a la selección española a la primera posición en la clasificación por naciones cuyo podio quedaba así: España (416,14%), seguida de Croacia (382,84%) y por último, Italia (342,77%).

La segunda plaza del podio de Óscar sabe a victoria, a la vista de que Daniel Gospic competía en sus aguas, aguas en las que en su día conseguía el título de campeón del Mundo.

Junto con Óscar Cervantes, Xavier Blanco y Samuel Tomas, se han desplazado a Croacia los siguientes deportistas y técnicos cuya labor es fundamental para la consecución de estos resultados: Óscar Hidalgo, William Santos, José Luis Fernández, Jaime Heras, Jacobo García, David Fernández, y los técnicos Andrés Sureda, Patxi Díaz y Amanç Bolos.

Font: FECIDAS-

Tallers

GILBO, S.A

SERVEIS DE MECANITZACIÓ

c/ La Resseguidora, 8
08302 Mataró (Barcelona)
Pol. Ind. Les Hortes del Camí Ral
Tel. **93 741 48 06**
Fax. **93 741 48 07**
Email: **gil-bo@gil-bo.com**

Port & Mataró

CONSORCI GENERALITAT DE CATALUNYA
I AJUNTAMENT DE MATARÓ

**Venda i lloguer
d'amarraments,
pallols i aparcaments**

Àmplia oferta de serveis:

Nàutiques, varador, restaurants, bars,
submarinisme, escoles nàutiques, vela, pesca, etc.

Passeig del Callao, s/n. - 08301 Mataró
Tels. 93 755 09 61 - Fax 93 790 29 42

a/e: info@portmataro.com

www.portmataro.com

Oficina de vendes al mateix port
Horari d'oficines: Dll.-Dv. 9.30-13 i 15-19

Campionat de Catalunya d'Equips

CAMPIONAT DE CATALUNYA PER EQUIPS-L'SPAS OBTÉ EL SOTSCAMPIONAT QUE LI DONA PLAÇA PER DISPUTAR EL CAMPIONAT D'ESPANYA A CANTÀBRIA

El Campionat de Catalunya d'Equips-Clubs de pesca submarina es va disputar a Portbou

Tretze equips d'arreu de Catalunya van disputar el 27 de maig a la zona de Portbou el Campionat de Catalunya d'Equips-Clubs de Pesca Submarina.

Al matí, els equips formats per 3 esportistes, van competir en la zona marina que va des de Portbou fins a Port de la Selva i per la tarda es va fer la pesada de les captures en el port de Portbou. Cada equip disposava d'una embarcació: dos dels esportistes s'estaven a l'aigua amb una boia de senyalització i el tercer parti-

cipant feia de barquer. Tot plegat, un dels sistemes de competició més segurs per practicar esports subaquàtics.

Durant aquesta activitat esportiva d'elit, Portbou va poder comprovar com els federats que practiquen la pesca submarina de competició dinamitzen econòmicament el poble i van veure que el reglament esportiu i els hàbits de pesca selectius són totalment sostenibles.

Els participants visiten durant setmanes la zona de competició sense poder pescar-hi i el dia de la prova han d'intentar capturar en apnea i amb un arpó peces que hagin pogut localitzar. Amb tot, els canvis de temperatura de l'aigua, els corrents marins i el vents dificulten trobar el peix vist durant els dies previs, això afegeix dificultat i atractiu a la en la pràctica de la pesca submarina a pulmó lliure.

Les persones que van assistir a la fase de la pesada de les captures van quedar sorpreses

quan van comprovar que els esportistes federats tenen establerts uns pesos mínims dels peixos a capturar: en aquest cas, era de 500 grams. A més, algunes de les mides federatives estan molt per sobre de les mides mínimes oficials. Per exemple, els mersos han de tenir un pes mínim de 3 quilograms, 3 vegades per sobre de la mesura oficial.

També van comprovar que els peixos capturats són pesats per obtenir una estadística per zona i any com a mesura de seguiment científic. Naturalment, el pes és converteix en punts per obtenir una classificació esportiva sense deixar de banda que el reglament esportiu té paràmetres que afavoreixen el res-

Pizarro, Sánchez i Amat es classifiquen pel nacional a disputar a Cantàbria

pecte als exemplars més petits i, per tant, més joves: es penalitza qui pesca una peça de mida menor i es bonifica qui pesca més espècies diferents.

A més, cal destacar que el peix capturat va ser lliurat a beneficència: el va rebre la delegació a Portbou de la Fundació del Banc dels Aliments.

L'equip format pel Campió de Catalunya Individual 2016, Eloy Martínez, juntament amb en Manuel Gálvez i l'Oscar Rodríguez, del Club Nàutic Hospitalet de l'Infant - Vandellós, va ser el guanyador amb 15 peces capturades i 23.710 punts.

La segona posició la van ocupar en Ramon Hontanaya, en Jaume Raventós i en José Luis Pizarro, fent equip per al club SPAS, amb 12.720 punts i 8 peces capturades. La tercera posició la van ocupar els esportistes de l'APS Luis Rodríguez, Dídac Rodríguez i Marc Medrano.

La peça major del campionat Trofeu Nàutica Centelles va ser una preciosa escòrpora caproig de 2.150 grams capturada per l'equip guanyador del CN Hospitalet de l'Infant - Vandellós.

Durant tot la pesada es van poder veure peces com ara sards, molles, llobarros, sards imperials, corballs, orades, tords, salpes, llisseres, morrudes, congres, grívies, espets... Es van capturar 87 peixos entre els 39 participants, amb un total de 80,5 quilograms lliurats per a beneficència.

Un cop acabat, queda en la memòria un dia esportiu i social molt intens que va suposar deixar un bon record en tots els esportistes participants i la seva família que els faci tornar a Portbou per fer més activitats subaquàtiques i de lleure.

Cal destacar la col·laboració de l'Ajuntament de Portbou, del Consorci Port de Portbou, del Club Nàutic de Portbou, de Nàutica Centelles, de Diver Sport, de Transport Sanitari de Catalunya i de l'Institut d'Estudi Mèdic.

L'organització vol traslladar els agraïments dels participants a totes aquestes entitats i col·laboradors que van fer possible una magnífica jornada de competició a Portbou.

Font: FECIDAS

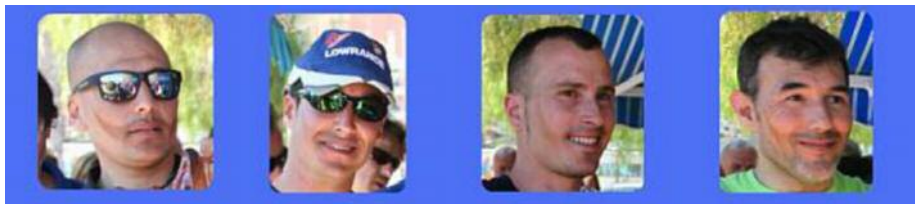
Campionat de Catalunya Individual

Xevi Blanco i Isaac Vives, tercer i quart respectivament classificats en aquesta edició del Campionat de Catalunya, obtenen plaça per anar a La Corunya a disputar el campionat d'Espanya individual formant part de la selecció catalana de pesca submarina.

Font: FECIDAS

La selecció catalana de Pesca submarina 2017 ja té noms i cognoms

La celebració del Campionat de Catalunya de Pesca submarina ha permès la configuració de la selecció catalana de l'especialitat

La selecció s'ha fet un cop s'han celebrat tres proves selectives en aigües de Tamariu, de l'Ametlla de Mar i de Platja d'Aro. Els seus resultats van aportar la llista dels vint millors pescasubs de Catalunya, que són els que van disputar les finals del Campionat de Catalunya en dues mànegues a Mataró.

D'aquest maratonà campionat va sorgir la selecció catalana formada pels següents esportistes:

- Oscar Hidalgo Hernández
- Xavi Blanco Pastor
- Isaac Vives Soler
- Enrique Ruiz Diaz
- Alexandra Prats Prats

Aquests esportistes representaran a la FECDAS al Campionat d'Espanya Individual de Pesca Submarina i al Campionat Femení de Pesca Submarina que se celebraran a La Corunya el cap de setmana del 28 al 30 de juliol. Els campionats els organitzen la Federació Gallega d'Activitats Subaquàtiques (FEGAS) i el club Nauga per delegació de la FEDAS.

L'acte oficial de presentació d'aquest LXI Campionat d'Espanya de Pesca Submarina tindrà lloc al Palau de Mª Pita, seu del govern local de La Corunya, el divendres dia 28 de juliol del 2017 al matí. La cerimònia d'obertura del campionat es farà el mateix dia a la tarda.

Des de la FECDAS i el col·lectiu d'esportistes que practiquen la Pesca submarina, animem i desitgem al nostre representants al campionat molta sort durant la competició i que tornin a Catalunya amb el màxim de pòdiums possible.

Som a Internet:

www.fecdas.cat

Som al Twitter:

@FECDAStwit

Som al Facebook:

http://ca-es.facebook.com/fecdaspag
http://facebook.com/Fecdas

Som amb tu!

CAMPIONAT D'ESPANYA

La catalana Irene Mestre, campiona d'Espanya per tercer any consecutiu

La Irene Mestre és l'esportista que fa el més bon paper de la selecció catalana en el XXVII Campionat d'Espanya de Fotosub apnea celebrat a Palmeira (A Corunya)

En Xavi Salvador fa la sisena posició en la classificació absoluta i, també, les millors fotos de coeficient 2 i coeficient 1. En la classificació per seleccions, la Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques (FECIDAS) obté la medalla de bronze.

Aquest esdeveniment esportiu l'han organitzat la Federació Gallega d'Activitats Subaquàtiques (FEGAS) i el Club Subaquàtic Sotavent amb solvència i un ambient excel·lent: els participants i els seus representants federatius han pogut agrair a institucions, organitzadors i col·laboradors la seva organització, la seva cordialitat i la degustació de productes locals.

En Luis Martínez, de la FEGAS, s'imposa en el campionat en la categoria masculina amb 43 espècies vàlides diferents i 1.094 punts. El segon lloc també el fa federació gallega amb el bon fer de l'Héctor Costa amb 1.085 punts i 42 espècies, i la tercera posició queda en mans del canari Isidre Felip, amb 1.060 punts i 39 espècies.

En Jesús Yeray, de la federació canària, fa la quarta plaça amb 1.022 punts i 37 espècies; en Joan Sans, de la federació balears, la cinquena, amb 1.008 punts i 41 espècies, i el català Xavier Salvador, la sisena amb 1.001 punts i 38 espècies.

Al darrere se situen Tanasú Motas, de la federació canària, amb 955 punts i 38 espècies; en José Luís Gómez, de la FECIDAS, amb 903 punts i 36 espècies; en Raúl López, de la federació basca, amb 864 punts i 35 espècies i, en desena posició, en Juan Cardona, de la federació balear, amb 841 punts i 33 espècies.

Selecció Catalana

En la categoria femenina, la catalana Irene Mestre es proclama campiona d'Espanya de Fotosub apnea amb 720 punts i 31 espècies vàlides i deixa com a subcampiona la canària Abigail Martin amb 712 punts i 30 espècies.

La Cristina Varela, de la FEGAS, fa la tercera posició amb 601 punts i 30 espècies; la Maria Arcos, de la federació balear, la quarta, amb 555 punts i 24 espècies, i l'Ana Alfaro, també de la balear, la cinquena, amb 275 punts i 14 espècies.

Per federacions, la FEGAS va ser la guanyadora del campionat amb 2.179 punts. La segueixen la canària, amb 2.082 punts; la FECIDAS, amb 1.904 punts; la balear, amb 1.849 punts; la basca, amb 1.295 punts; la valenciana, amb 1.283 punts, i la càntabra, amb 683 punts.

Les millors fotos del campionat van ser:

Coeficient 1 - Lipophrys pholis - Xavier Salvador Costa - Federació catalana
 Coeficient 1,5 - Hippocampus guttulatus - Juan Cardona Florit - Federació balear
 Coeficient 2 - Raja undulata - Xavier Salvador Costa - Federació catalana
 Foto natural - Hippocampus guttulatus - Raul López - Federació basca

Destacar la participació de tres membres de l'SPAS en aquest nacional: Irene Mestre, José Luis Gómez i Toni Salvà.

Font: FECIDAS

VOLVO PENTA

nàutica MATARÓ

OFICINES: Port de Mataró, local 42
 08301 Mataró (Barcelona)
 Telf: 93 790 29 17
www.nauticamataro.com
 e-mail: info@nauticamataro.com

CAMPIONAT DE CATALUNYA

L'Skaphos Sub i l'SPAS dominen el Campionat de Catalunya 2017 de Fotosub apnea

El Xavier Salvador, de l'Skaphos Sub, guanya per segon any consecutiu el Campionat de Catalunya de Fotosub apnea. La Irene Mestre i el Toni Salvà, tots dos de l'SPAS, guanyen per tercer cop el campionat femení i el de veterans, respectivament.

Es dona el cas que el Toni Salvà, al su torn, també és el vigent campió de Catalunya en la modalitat de càmera compacta.

En la categoria Debutant el campió de Catalunya ha estat l'Albert Giménez, del club Acesub Girona.

Per clubs, l'equip de l'Skaphos Sub format pel Xavier Salvador i el Marc Collell és l'actual Campió de Catalunya 2017.

Enguany, les selectives del Campionat de Catalunya s'han disputat a Sa Tuna, Mataró i Palamós i la final s'ha fet a l'Estartit en coincidència amb l'Open Medes d'Or, que ha estat organitzat pel Club Nàutic Estartit.

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí, representat pel segon tinent d'alcalde, el senyor Josep Martinoy i per la regidora

de Cultura, la senyora Anna Maria Mercader, ha estat present en la cerimònia de lliurament dels trofeus. Tant l'un com l'altra han lloat la modalitat de la Fotosub apnea i han aplaudit les moltes possibilitats d'aquesta pràctica esportiva que consisteix a retratar peixos en apnea.

L'organització vol agrair expressament la implicació de totes les Entitats col·laboradores - especialment al Club Nàutic Estartit, al Restaurant els Arquets i a l'Hostal Santa Clara-, que ha fet possible el desenvolupament de la prova final.

Pel que fa als esportistes, el següent objectiu dels catalans és revalidar el títol de campions d'Espanya: el Xavier Salvador i la Irene Mestre hauran de defensar el títol aconseguit el 2016 acompanyats pel Jose Gómez, el Marc Collell, el Toni Salvà i el Miquel Clavero. La prova tindrà lloc a Galícia a finals de setembre.

Font:FECIDAS

ENTREVISTA A ENRIC REDONDÓ

L'Enric ha estat en dues ocasions president de FEDAS, ha ocupat al llarg de moltíssims anys càrrecs de responsabilitat federatiu i d'altre naturalesa dins del món de l'esport. En tot cas, la seva veu sempre és i ha estat assenyada, escoltada i necessitada. El seu missatge clar, directe i constructiu. Enric, gràcies per atendre'ns.

Al Saló de Cent rebent un reconeixement al mèrit FEDAS

1. Explica'ns una mica qui és l'Enric.

Explicar qui soc jo, podríem resumir-ho tot dient que soc un més de la gran família del món subaquàtic que l'estimem i vetllem per què continuï oferint-nos les meravelles que ens ofereix cada cop que ens acull en el seu bressol.

Feliçment casat, amb cinc fills que sortosament sempre m'han fet costat en tot el que engegat, ja sigui estat a la feina (obrir tot sol com a únic responsable d'una oficina de representació de la meva antiga empresa a París), ja hagi sigui en la meva tasca en el món de les activitats subaquàtiques i en altres accions. Aquest és un punt que tots els que fem alguna cosa en aquest entorn, hauríem de vetllar i tenir en compte, doncs són moltes hores i a vegades, dies que no estem

el seu costat, cosa que a la llarga, pot comportar veritables problemes.

2. Com i quan comences en els esports subaquàtics?

De fet, podríem dir que els meus inicis van ser de molt jove. L'any 1951 vaig llegir en una revista per nois de la meua edat, Escoltes francesos, que feien pràctiques amb escafandres en camps de formació d'estiu. Això em va fer incrementar el meu interès per tot el que passava sota la superfície del mar que ens presentava el Comandant Cousteau en els seus reportatges. Em vaig fer les primeres ulleres (amb un tros de Càmara de roda de cotxe, el tub i els peus d'ànec, aquests últims, van ser un martiri ja que em feien llagues), així com la primera màquina sub feta amb una d'aquelles de "fuelle" i el seu visor

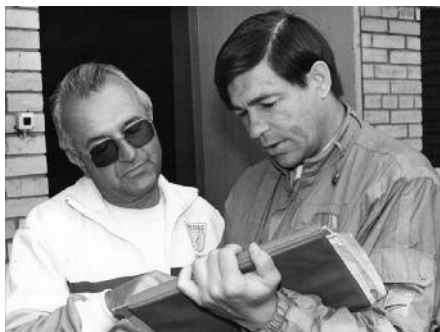
iconomètric. En fi, així vaig començar i quan les circumstàncies m'ho van permetre, per mitjà d'amics francesos, vaig comprar-me les primeres ulleres i així de mica en mica vaig anar tenint el material bàsic. Aquells temps, els sous no permetien fer grans despeses, t'havies d'espavilar. Estic parlant al voltant dels anys cinquanta.

El primer curs que vaig fer d'escafandrisme va ser amb el CIAS (Centre de Investigacions i activitats subaquàtiques) que es va crear a Barcelona i altres indrets de la geografia espanyola (València, Balears, etc.). El President nacional va ser l'Almirant Basterreche i teníem un vaixell (no recordo si de dos o tres pals) el Cruz del Sur; era molt maco i jo el veia molt gran. Els darrers temps de la seva vida, va estar fondejat al Port de Barcelona, al costat del lloc a on hi havien "Les Golondrinas", una mica tocant al Moll de la Fusta. Vaig estar afiliat al CIAS, fins que es va desfer i algunes de les províncies que hi tenien un dels Clubs CIAS, van continuar guardant el nom, però no la dependència. Allà vaig conèixer i tenir com a Instructors, a l'Antoni Ribera, en Rafel Padrol, en Vendrell... i una llarga llista d'homes que van fer progressar les activitats subaquàtiques a Catalunya.

Llavors, vaig apuntar-me al CRIS, a on vaig haver de tornar a fer el Curs de 2^a, que malgrat tenir tota la documentació al dia no m'ho van acceptar.

Allà vaig ser durant més de 7 anys Secretari de Curs fins que vaig voler fer altres coses. Així que, com que teníem la primera Càmera hiperbàrica privada d'Espanya, fabricada amb aportacions voluntàries i ubicada a l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona al carrer dos de Maig, em vaig presentar per coordinar la gestió de l'equip de camaristes del CRIS, tots ells voluntaris, formats, i de manera totalment altruista. Cada setmana organitzava els torns del cap de setmana i els Camaristes havien de donar els números de telèfon d'on serien tot el dissabte i diumenge, per si hi havia un accidentat i havia de recomprimir-se, poder localitzar ràpidament tot l'equip, les alertes generalment arribaven entre les 10 i les 11 de la nit, ja que era l'hora que "es despertava" l'accident de descompressió.

No era una ciència exacta però sí que era la majoria de les vegades així. Hem de tenir en compte que en aquell temps, no existia ni els mòbils ni Internet, ni havia tanta gent que fes immersió, a excepció dels coralers.

A Leningrad. Campionat del món d'orientació submarina any 1987

Quan entrava un accidentat les infermeres ja tenien el protocol preparat, avisaven al metge especialista Dr. Jordi Desola (cal dir que en aquells temps no ni havien gaires) i al Coordinador dels Camaristes, que era jo per advertir als Camaristes.

Com que a vegades l'accidentat era una estranger, francesos i alemanys especialment, vaig traduir els qüestionaris que havien de respondre els malalts i/o acompanyants, als tres idiomes (cosa que no estava fet amb els conseqüents problemes que això comportava).

En certa ocasió va entrar un alemany, un teutó d'aquells més fornits, que va voler saber abans de començar, quin seria el tractament i quina taula de recompressió li aplicàiem (sabia de que anava la cosa) i durant tota la recompressió, va anar apuntant, totes les lectures i dades, independentment de les que prenia el Camarista assignat.

Quan va acabar el tractament de recompressió (en aquell temps se li va aplicar la Taula 6- 30 hores de Càmera) i va sortir pel seu propi peu tot i haver entrat en llitera, va marxar molt content i agraït i nosaltres satisfets que es reconegués la feina que feia un equip de gent d'un Club, totalment de manera altruista.

3. Per què entres en el món federatiu?

Vaig pensar que em permetria conèixer nous temes, persones, un altre món i vaig tenir la gran sort d'entrar en el món federatiu de la mà del que en aquell temps era el Secretari General de la FEDAS, en Jordi Massana i Cervera (+) una bona persona i amic que vaig conèixer amb motiu de la meva participació en un Concurs de fotografia amb tema sub i que tot parlant, em va dir si volia col·laborar en el Campionat del Món de Pesca submarina, que es celebrava a Cadaqués (Girona) en el Departament de Relacions públiques i Premsa de l'equip organitzador. Em va presentar al President d'aquell moment, en Lluís Mª Puyó. I allà va començar la meva vida federativa. Era el 1973 i el guanyador va ser el nostre benvolgut amic, en Pep Amengual i el Seleccionador, en nostre estimat i no oblidat, en Josep Noguera i Balart (+).

Va ser increïble aquell campionat, difícilment l'oblidaré. Editàvem cada dia un resum de la jornada, alguna entrevista, les incidències, els resultats i alguna altre nota d'interès, com si fos un Diari i els repartíem a cada taula, a l'hora del dinar o sopar. Hi van haver dos ensurts a la cota dels 7 metres, però sortosament no va passar d'aquí; l'helicòpter que teníem a punt no va haver d'enlairar-se cap dia.

Va guanyar l'absolut, el nostre campió Josep Amengual amb un mero de 29 kgs, caçat a 35 metres de fondària, si no recordo malament.

Vam estar molt ben allotjats, en el desaparegut poblet del Club Mediterrannée a Cadaqués, un lloc privilegiat.

Posteriorment, en una de les trobades amb en Jordi Massana que de tat en tant teníem, va dir-me que el President volia parlar amb mi. Em va proposar d'agafar el càrrec de Tresorer de la FEDAS. Penso que el fet de treballar en una entitat financera imagino va tenir el seu pes.

Vaig estar de Tresorer de la FEDAS, uns set anys, en els que vaig aprendre molt.

4. Un cop dins, com va anar la teva primera legislatura i quina creus que va ser la teva aportació en aquell mandat?

Com a conseqüència del "Decret Porta" que pels que no saben què vol dir o no recorden, el President d'una federació Nacional que fes més de dues o tres legislatures no podia continuar i s'havien de convocar eleccions a President.

Jo ja portava uns anys a la FEDAS, com a Tresorer pel que ja coneixia un xic el "tarannà" de l'entorn i la gent, encara que com ja sabem, canvia molt estar a una banda o l'altra de la "barrera". El cas és que va dir-me que em presentés per President. Em va agafar de sorpresa i li vaig dir que m'ho pensaria i li diria alguna cosa el més aviat possible.

Vaig exposar el tema a la meva dona que com sempre va fer-me veure les possibles coses que podrien sortir pel camí. Vaig pensar-hi molt, alguns em trucaven i em deien que endavant, tot i que hi havien altres candidats.

Al final vaig acceptar i aquí va començar la meva primera singladura (1984- 1988) de dirigent de la FEDAS, de la que n'estic molt satisfet i em va permetre conèixer amb més profunditat aquest món i la seva gent.

Crec sincerament que vam fer moltes coses, alguna encara perdura i que me n'alegro molt; és el NAFOSUB, el Campionat d'Espanya de fotografia submarina, que juntament amb l'amic Paco Fraile vam organitzar amb no gaires diners però, va ser un èxit que s'ha consolidat gràcies als qui van creure en el projecte. Una cosa haig d'agrair públicament a en Paco Fraile que sempre ha sigut un fotògraf de primera línia. Quan vam organitzar el NAFOSUB, li vaig demanar, com a responsable del Departament de fotografia submarina de la FEDAS, organitzadora del Campionat, no s'hi presentés. Li va costar molt el que li demanava però com a persona seriosa i responsable que és, ho va entendre i ho va acceptar, cosa que sempre li he agraït.

Sempre he cregut que les nostres disciplines han de ser vistoses perquè són l'aparador del que és la FEDAS. El que vaig intentar des del

primer moment, va ser fer equip, cosa gens fàcil ja que tots tenim les nostres idees i volem que siguin les predominin, però tot i així crec que vaig aconseguir-ho. Encara que qui ho hauria de dir són les persones que em van ajudar a portar el "vaixell". En tot cas, jo personalment guardo un gran record.

Al final d'aquella legislatura no em vaig presentar a la renovació del càrrec ja que la meua empresa (financera) en va enviar amb tota la meua família a París per obrir una oficina de representació. Cal dir que els meus comptes amb l'Administració, el Consell Superior dels Esports, sempre van ser nets i al dia, gràcies també al personal de les oficines de la FEDAS que són molt competents. Quan vaig marxar vaig deixar uns 2'5 milions de les antigues pessetes de benefici tot i haver complert el calendari de competicions que vaig presentar a l'Assemblea de la FEDAS. Els vaig posposar o bé repartir-ho entre totes Federacions autonòmiques o deixar-ho com a primera entrega per la compra d'una nova seu de la FEDAS, tal i com es va decidir per Assemblea.

Al cap d'uns anys, vaig tornar de París per quedar-me i com no podria ser d'altre manera, em vaig assabentar que la FEDAS estava passant per uns mals moments, fins i tot el President d'aquell moment, em va trucar per oferir-me el càrrec de Tresorer (vaig pensar, tornem-hi que no ha sigut res!). Vaig declinar l'oferta.

Amb Jacques Cousteau a Palma de Mallorca any 1986

5. I en la segona ocasió que vas ser president, com va anar?

La segona legislatura, ja no va anar tant bé. De moment era per substituir la direcció de

la FEDAS, abans del final de la legislatura en curs (menys d'un any). Abans d'acceptar, ja que hi havia certes absències en la direcció, m'ho vaig pensar però, com que em feia molta il·lusió al final vaig dir que sí.

Com ja he dit abans, les circumstàncies són d'una altra manera i tots canviem, els uns per bé i altres per no i les enveges surten a flor de pell, tot molt humà.

Tots els dirigents de la FEDAS, mai hem cobrat com es diu popularment, un duro. En aquella ocasió el que també es presentava per President dins del seu programa de grans actuacions, hi figurava que havia de cobrar un sou (i no petit per ser aquells temps!).

A l'exposició del programa vaig dir que creia que de moment era una equivocació pagar un sou com el que proposaven si a canvi no hi havia un important increment dels ingressos en què es basava aquest sou.

L'Assemblea va considerar que sí, que ja sortien els ingressos.

El resultat va ser que vaig perdre la votació, per una golejada, per exemple de 10 a 0. La veritat és que vaig preferir no treure ni un sol vot. D'aquesta manera em va permetre conèixer realment els que es deien "amics" meus i que m'asseguraven que em votarien, i que després no ho van fer.

Però el cas és que durant aquest menys d'un any que vaig ser-hi vaig fer feina. Per una banda vaig negociar amb la CMAS (la Confederació mundial) una quita del deute que la FEDAS tenia amb ells i, per l'altre, la resolució del contracte del Secretari General, inclòs el judici, pel que els meus "amics" van quedar satisfets i com agraïment, no em va votar i en van "mettre à la porte!!" com diuen els francesos.

En fi, aquest càrrec et permet conèixer una mica més a la gent. Potser el fet que no vaig treure el Secretari general quant ells ho deien, potser per això em van fer el buit, no ho sé, la veritat però ja és història. Vaig ser tant honest com vaig poder, sempre vaig dir que jo perquè ells m'ho deien, no acomiada-

ria a ningú si no m'han feia una de grossa, això també li vaig dir al Secretari general. Però "helàs!!", me la va fer i tot seguit ja era al carrer, no va estar ni una hora més a la FEDAS, li vaig demanar les claus de l'Oficina, que agafés la seva americana i que no toqués res de res i se n'anés, que ja tindria notícies.

La continuació jurídica no ho explico perquè no val la pena. Vaig fer el que havia dit que faria. Vam arribar a un acord econòmic (ell sí que cobrava i estava en nòmina des de feia molt de temps).

6. Actualment, el món ha canviat i les activitats subaquàtiques i els seus organismes també. Com veus el futur?

Es veritat, els temps han canviat i també les activitats subaquàtiques. Però nosaltres també, el que era bo temps enrere, ara no és. Hem d'anar evolucionant i adaptar-nos als temps actuals i a les circumstàncies, que canvien tan ràpid que fa que perdem moltes oportunitats.

7. Quin seria el teu consell a la gent que està al capdavant de les federacions esportives?

Crec que hauríem de fer, el que els francesos diuen, "faire le point", aturar-nos en el camí ja començat i estudiar a on som, que tenim i que volem fer. S'hauria de fer una reprogramació, tant en la gestió ordinària, com l'esportiva, l'econòmica i de formació.

A més d'una presidència i els seus col·laboradors en les diferents disciplines, hi hauria d'haver un Consell d'assessors reconeguts com persones responsables, serioses, no "casades" amb ningú, totalment lliures de les seves decisions, ni de Presidents de federacions autonòmiques, ni dels centres de poder, amb els coneixements necessaris per donar la seva opinió sobre els diferents temes que es presenten cada dia, així com anar ajustant periòdicament, revisant el programa establert d'actuació i seguiment.

Si fem la necessària actualització que precisa la FEDAS, tinc moltes esperances.

El meu modest consell seria començar ja, des d'ara aquesta actualització en tots els diferents grups i estaments, de persones/activitats que són a la FEDAS, les quals els diferents responsables haurien de mantenir una estreta relació i contacte, ja fos per Skype, per correu electrònic o telèfon amb els membres dels equips nacionals, entrenadors i seleccionadors, interessant-se pel progrés no només de les marques, si no també dels seus estudis, de la seva formació, del seu desenvolupament com a persones i esportistes.

Seria molt important que la coordinació es portés a terme d'acord amb el projecte elaborat i consensuat, de la nova FEDAS, amb la participació de totes les parts involucrades, analitzant les desviacions que hi haguessin i les seves raons.

També, tenir en compte en el pla econòmic que tots els membres dels equips nacionals haurien de tenir un mínim d'ajuda, que fos en l'assistència als entrenaments oficials i els campionats. Ajuda que es podria veure incrementada en funció dels resultats i medalles en els Campionats europeus i mundials. Hem de vetllar per tot aquest jovent, que estudia, treballa, s'entrena i a vegades té els desplaçaments, molt lluny de casa.

8. A nivell mundial, has participat activament en fòrums internacionals. Com veus les relacions a aquest nivell entre països o regions?

He pogut comprovar personalment, en les reunions que he assistit en representació del President de la FEDAS, ja sigui Tunísia, Roma (CMAS), França, que malgrat que la política hi juga un paper molt important, les relacions humanes i entre països és molt bona, hi ha un bon "feeling" i sempre hem estat ben rebuts i acollits. Cal mantenir aquesta relació.

9. A què et dediques actualment?

Actualment i com es diu popularment, estic "en espera de destino" a l'espera de que pugui continuar aportant encara, alguna cosa més a les activitats subaquàtiques. La il·lusió

hi és i les ganes també. Podria recordar aquell eslògan publicitari: “A mi m’agraden les Activitats subaquàtiques!”.

10. Farem una tongada de preguntes de resposta breus:

Una persona: En Miquel
Una idea: Crear un Consell de “Savis”, nets, sense lligams
Un lloc: Tahití
Un diseg: Unir a tots sota un mateix paraigües
Un referent: La feina ben feta
Un valor: L’amistat
El futur: Esperançador

11. Per acabar, explica’ns una anècdota.

Vaig estrenar un bibotella i va resultar que pesava molt més del que pensava, resultat: em vaig “xupar” 3.000 litres d’aire, en deu minuts! Quina proesa, oi? I quina ignorància!

Enric, moltes gràcies i sàpigues que per l’SPAS ets i has estat una veu i una autoritat moral i personal.

Xavier Martínez i Ayuso
Premià de Dalt, 8 de gener 2018

ENTREVISTA JOAN GRAUPERA Vicepresident SPAS

Parlarem amb en Joan Graupera, actual vicepresident de l’entitat i persona responsable, entre d’altres, de l’activitat social del club. L’entrevista d’avui, però, s’emmarca en una nova aposta d’aquesta secció pel que fa a la difusió de les activitats subaquàtiques a altres col·lectius que els pot aportar els beneficis dels nostre esport, però, no tant sols a ells, si no al conjunt de la societat.

Bon dia Joan, en primer lloc, com veus en termes general el club i el seu batec?

Bon dia, doncs la veritat és que crec que estem en un moment crucial per el club. A nivell esportiu seguim assolint grans resultats en les diferents disciplines esportives. A nivell

social si que és veritat que en els últims anys el club s’ha transformat i la vida social que tenim fa anys a perdut força. Entenc que s’han de buscar noves fórmules perquè els socis segueixin interactuant i segueixin sentint-se orgullosos de formar part d’un club històric com l’SPAS.

Aquest any es va fer un disseny, des del teu departament, per estendre a un grup de vint nois de l'escola "Les Aigües" de Mataró un bateig a piscina. Com va néixer la idea i com la vas desenvolupar?

Doncs la veritat, es que ja feia tems que donàvem voltes al fet de poder obrir el club i les seves disciplines a diferents col·lectius de la ciutat. Vaig tenir l'oportunitat de parlar amb els responsables de l'escola Les Aigües i després d'algunes reunions els vaig proposar fer una col·laboració de les dues entitats. Des del primer moment es van mostrar molt interessats en poder fer un bateig amb alguns dels nois i noies del centre.

club en altres àmbits i col·lectius de Mataró, però també ens enriqueix com a club.

Entenc que cal estendre-la conjuntament amb altres entitats i institucions. Com vam les converses en aquest sentit?

Sí, crec que és fonamental que des del club entenguem que ens em d'obrir a la ciutat. I això passa per poder treballar amb tots aquells col·lectius, institucions i persones que estiguin interessades en conèixer i fer activitats subaquàtiques. Ja fa temps que estem treballant amb altres institucions. A veure si en breu podem oficialitzar i tancar alguna activitat més.

Quina valoració se'n va fer des de l'escola?

Van quedar encantats i molt satisfets amb el resultat del bateig. Aquest tipus d'activitat reforça molt als alumnes en la seu desenvolupament i autoestima. En definitiva, estan fent una activitat que per ells és diferent però d'una forma totalment normal. Des del primer moment ens van fer saber que els agradaria molt poder comptar amb aquesta activitat com a fixe en el seu calendari esportiu.

De fet era una prova pilot, com la valoreu des de el teu departament?

Et diria que va ser una experiència vital tant per nosaltres com per els nois i noies de l'escola. Des del primer minut de l'activitat hi va haver una comunió molt gran entre els alumnes, els instructors i els mestres. Va ser molt gratificant veure com es desenvolupava l'activitat amb total normalitat i com els nois gaudien d'aquesta experiència i la realitzaven amb gran destresa i moltíssima il·lusió.

I de cara al futur, es vol seguir apostant per continuar amb aquesta activitat?

Crec que seria molt interessant seguint col·laborant amb aquest centre i poder consolidar l'activitat en el nostre calendari. Aquest tipus d'activitats ens ajuden a donar a conèixer el

I les famílies dels alumnes?

En general la valoració de les famílies també va ser molt positiva. A quin pare o mare no li agrada que els seus fills es formin i a l'hora gaudeixin fent activitats enriquidores. Al cap de pocs dies de fer l'activitat vaig rebre algunes trucades de familiars explicant-me que els seus fills havien quedat encantats i que volien seguir formant-se, així com fer algun curs de més nivell per en un futur seguir practicant activitats subaquàtiques.

Quina conclusió, a nivell de club, n'heu tret en termes de beneficis socials?

Doncs que aquest és el camí a seguir. Si ens fixem amb els grans clubs esportius del país, tots estan apostant per obrir-se i donar-se a

conèixer arreu i a tot tipus de col·lectius. I aquest és el camí que crec que ha de seguir el club en el futur, doncs si no som capaços de donar-nos a conèixer i col·laborar amb tot tipus d'entitats de Mataró serà molt difícil que seguim sent un club de referència en les activitats subaquàtiques a la nostra ciutat i perquè no al nostre país.

M'agradaria acabar agraint la col·laboració i la bona predisposició dels mestres i tutors de l'escola Les Aigües, que des del primer moment ens ho van posar molt fàcil. També m'agradaria agrair de forma molt especial als instructors de Blaumar que van fer una feina sensacional i que sense la seva col·laboració aquesta activitat no hauria estat possible. Gràcies de tot cor.

Joan, felicitats per la iniciativa i haver-la portat a la pràctica de forma tant satisfactòria. Que per molts anys!

Gràcies a vosaltres, sempre és un plaer treballar pel bé del club!

Redacció

ENTREVISTA Open Arms

ENTREVISTEM ALBERT ROMA-Socorrista i submarinista Proactiva Open Arms

Avui tenim l'oportunitat de parlar amb l'Albert Roma, activista de l'ONG Open Arms. Els darrers anys hem vist com milers de persones es llançaven desesperadament al mar fugint, en la majoria dels casos, de guerres i repressions. La reacció d'Europa ha estat minúscula i en alguns casos, absent. Certament costa d'entendre com en ple s XXI encara no hem après de la història. El drama humà avui és més viu que mai i la solució és cada cop més allunyada.

- **Albert, en primer lloc agraiïs de poder conversar amb tu.**

- A vosaltres per pensar en nosaltres i per l'interès mostrat.

- **Malgrat que molts us coneixem, fes-nos cinc cèntims de qui sou.**

- Som una ONG que es va crear a partir de tot el flux de migrants que arribava a les costes de Lesbos, Grècia. Ens dediquem al que sabem fer: el rescat a platges. A poc a poc la nostra iniciativa es va fer visible i, gràcies als recursos i al gran recolzament d'una part de la societat civil, vam poder ampliar la nostra feina i situar-nos on ara mateix som, al Mediterrani central, que és on la crisi migratòria és més salvatge i on es necessiten més recursos.

- **Quina és la vostra actuació a dia d'avui?**

- Actualment estem treballant en la missió del Mediterrani central. Cobrim una zona àmplia entre les costes africanes i les europees. L'objectiu és procurar que no hi hagi més desgràcies. Pensa que són més de 200 milles les que haurien de fer, en una barca molt i molt precària, sense benzina, menjar i amb 150 persones a sobre en les embarcacions més petites. Sense saber navegar i sense cap possibilitat d'arribar a terra, si no són rescatades, ben segur que moririen.

- **De quins mitjans disposeu?**

- Ara mateix tenim un operatiu que consta d'un vaixell, un remolcador d'alçada, l'Open Arms, que incorpora dues llanxes ràpides amb una tripulació de dos socorristes i un patró cada una. Al vaixell hi ha els metges i el personal professional per fer les tasques pròpies del navili. Els nois de màquines, mariners, capità, etc. Una petita gran família.

- **Sense ànim de crítica. Com veieu l'actuació dels governs europeus i de les institucions europees?**

- Sense ànims de crítica, pobra, desentesa, volent buscar culpables on no n'hi ha, i amb la pell d'oli, que fa que tot rellisqui i el problema quedi a un altre lloc. Sense ànims de crítica, però.

- **Situem-nos en el dia a dia d'acció. Com actueu en la zona?**

- Es difícil agafar un dia pròpiament. Des del moment que estàs al vaixell, tothom té torns. Els torns són de vigilància i alerta per si passa alguna cosa. Quan rebem un avís, un target en l'argot, tot es posa a funcionar. El vaixell normalment es dirigeix a les coordenades que ens han donat; els equips de rescat, socorristes i patrons comencen a vestir-se i a preparar tot el necessari per a la intervenció. L'equip de coberta prepara el sistema d'arriat de les llanxes. Tot ha de ser ràpid i curós. Una vegada a la llanxa, posem rumb al target. Mentre el vaixell intenta, en la mesura que li és possible, apropar-se a la zona del rescat.

- **Quins són els protocols un cop localitzeu persones i embarcacions enmig del mar?**

- Depèn de moltíssimes coses. L'estat del mar, la distància des del vaixell, si és el primer rescat o no, si només hi ha un target... Però per generalitzar, a grans trets, el primer és mirar l'estabilitat de la seva embarcació i a mesura que ens apropem, parlem amb ells per intentar tranquil·litzar-los i saber si tothom està en bones condicions de salut i explicar-los també com es farà la maniobra. Si hi ha algú que necessita assistència immediata intentem fer el

que puguem in situ, avisem l'equip mèdic del vaixell i, si és necessari, en fem una extracció urgent. Es reparteixen armlles salvavides, i comencem a transportar persones en grups de 12 o 15 intentant primer treure nens, amb el mare o pare, i les persones més febles.

- En termes quantitatius, de quin drama humà estem parlant?

- Parlar quantitat és irreal. Nosaltres només veiem, o ens fan veure, els que intenten arribar a Europa; però el gran volum de desplaçats són de proximitat. Tot i això, el moviment migratori de persones és, de llarg, el més gran des de la segona Guerra Mundial. Parlen de més de 10.000 morts en els últims dos anys i això són xifres falsejades, ja que només es compten les víctimes de les quals es troben el cadàver. Si no hi ha cos, no compta si has mort o no.

- I en termes qualitius, què us trobeu en el vessant més personal?

- El que et trobes no es pot explicar amb paraules, sobretot quan algú que no té gairebé res comparteix el poc que li queda. Quan algú que acabes de treure de l'aigua et mira o t'abraça plorant perquè has ajudat la seva família. Això no es pot explicar. Són persones agraïdes i que ajuden a la vida al vaixell. I quan marxen s'acomiaten de tu amb abraçades petons i llàgrimes. És realment indescriptible

- Per situar-nos millor, explica'ns alguna acció concreta: com es va desenvolupar i com va acabar.

- Ostres, n'hi ha tantes... En l'última missió que vaig fer, per exemple, ens van donar la posició d'un target i quan vam arribar-hi hi havia quatre barques. Mentre tractàvem de valorar la situació, en arribar a l'última embarcació vam veure que hi havia un nen amb una hidrocefàlia molt acusada, vam avisar el vaixell i l'equip mèdic a bord i van començar a preparar-

**NI UNA SOLA VIDA
MÉS A LA DERIVA
AL MEDITERRANI**

ENS AJUDES A SEGUIR?

proactivaopenarms.org

IBAN ES37 1491 0001 2930 0007 6060

ho tot per l'arribada. Vam fer una extracció urgent cap al vaixell mentre el HOM (Head of mission) trucava per demanar ajuda mèdica urgent. El nen, d'uns 4 anys, va estar revisat pels nostres metges i es va optar per l'extracció i el transport de la família un dels bucs militars que estaven per la zona per una millor assistència mèdica ja que ells tenen més recursos que nosaltres.

Finalment el nen es va estabilitzar, van arribar els metges italians i van portar tota la família a bord del buc.

- No fa gaire llegíem a la premsa que es volia imputar judicialment la vostra ONG com a cooperador necessari en el tràfic de persones. Resulta increïble. Com ho valoreu?

- Mentida, deplorable, i amb ganes de tacar els noms de les ONG's que estem fent una feina que, de totes totes, els pertoca a ells. Un exercici de desinformació pública per tal de tergiversar la realitat. Persones ajudant persones.

- Per acabar, què demanaries a les autoritats i a la ciutadania europea?

- A les autoritats que facin front d'una vegada a la realitat sense donar mes voltes al assumpte. És un problema real i s'ha de solucionar. Però clar, seria tocar els interessos i les butxaques de molts.

A la ciutadania que sigui crítica. Que aquestes injustícies no són normals, que alguns mitjans i governs intenten normalitzar-les, fent-nos creure que no s'hi pot fer res, que és quelcom normal, que ja no passa. És mentida, passa, cada dia. Són persones jugant-se la vida fugint d'atrocitats i penúries. Hem de dir prou i exigir respostes.

Xavier Martínez i Ayuso

ENTREVISTA A EN PERE NOGUERA, PRESIDENT DEL COMITÈ NACIONAL DE PESCA SUBMARINA DE FEDAS

Avui entrevistarem a en Pere Noguera. Estem davant d'una de les persones amb més autoritat per parlar de la pesca submarina, no tan sols a nivell espanyol, si no mundial. Al llarg dels més de 20 anys involucrat a FEDAS ha estat al capdavant del CNPS mol·tíssims anys i, per davant d'ell, han passat campions del món, seleccionadors nacionals, directius mundials i un llarg etcètera de persones i autoritats. Tampoc voldria perdre de vista que en Pere és i ha estat un excel·lent pescador i fill de la figura mundial d'en Josep Noguera. Endavant, doncs amb l'entrevista.

D'entrant, com veus la salut del Comitè Nacional?

Força bé. Estem en una etapa bastant dolça, després de 20 anys de treball estem recollint els fruits, ja no parlo de temes esportius, si no que companys que han estat dins del comitè avui estan ocupant llocs de molta responsabilitat dins del món de les activitats subaquàtiques, una aventura que comença entre uns companys de competició que ha acabat presidint la FEDAS i ocupant càrrecs molt importants dins de CMAS, i és una gran satisfacció.

Explica'ns, breument, com s'estructura.

Si entreu dins la web de FEDAS veureu l'estructura, per fer-ho entenedor, hi ha diferents departaments, potser el que més interessa a la gent és el de competició, dins d'aquest departament hi ha tot l'entramat esportiu de competició, la figura del director Tècnic és la

que porta el departament i d'ell depenen els tres seleccionadors i els capitans.

Fem un repàs dels darrers mundials i europeus. Com els has viscut i, posteriorment, analitzat?

La veritat és que no ha pogut anar millor. Preparam aquestes competicions molt acuradament, l'any anterior per les mateixes dates s'envia un tècnic i un parell de pescadors que fan un informe exhaustiu del que s'hi trobarà durant la competició. Sobre l'informe es prenen decisions tan importants com pot ser llogar embarcacions o bé on les hem de dur, i quin tipus de pesca s'ha de fer.

Quin és el nivell de la selecció espanyola de pesca sub, tant dels seleccionadors com dels esportistes?

Actualment som el referent mundial del nostre esport, només per posar un exemple portem

guanyant el campionat Europeu 8 vegades seguides, és a dir, som campions d'Europa des de fa 16 anys, a nivell esportiu tenim un nivell de pescadors impressionats, podem enviar un equip amb garanties d'èxit a qualsevol lloc, i si m'ho permetes més d'un.

A nivell tècnic exactament el mateix, el nivell de preparació de les competicions és molt important de cara als resultats, si heu seguit la composició dels diferents equips en competició veureu que s'han guanyat campionats amb equips molt diferents.

El campionat sempre el guanya l'esportista i és mèrit seu, però al darrere hi ha una feina molt important de molta gent, fins i tot, d'altres esportistes.

No puc evitar fer-te aquesta pregunta, per la meva condició de membre de l'SPAS, fes-nos una radiografia d'en Xevi Blanco.

En Xevi és un dels puntals de la selecció, és difícil qualificar un esportista que ha estat campió del Món i Europeu, els fets ja parlen per si sols, si he d'afegir alguna cosa, diré que a part d'un excel·lent esportista és una excel·lent persona i que té encara moltes coses a dir, i sota el meu criteri té allò que diferencia als grans esportistes dels altres que és humilitat i intel·ligència.

M'imagino que es reben pressions al Comitè a l'hora de configurar equips per participar en campionats internacionals. Com les abordeu?

Com la majoria dels que estem al comitè hem estat pescadors, una de les coses que sempre hem tingut molt clar és, que el nostre esport canvia segons on es desenvolupa, no és el mateix una competició al Mediterrani que al Pacífic, i que un gran pescador al Mediterrani pot no ser-ho tant a un altre lloc, per això vam decidir que la selecció dels esportistes a cada competició era el punt més important per obtenir bons resultats.

Aquesta decisió la prenen tres seleccionadors a petició del director tècnic, i que un cop presa com es diu col·loquialment va a missa, evidentment hi ha un munt de pressions per part de molta gent, com entendre-hi ha molts interessos pel mig, però procurem que no arribi mai als seleccionadors.

Els resultats són molt importants no només a nivell esportiu també a nivell econòmic, els di-

ners que rebem del CSD depenen molt d'aquests.

De totes maneres si mireu els resultats de la selecció durant aquests 20 anys no deixen cap dubte del treball dels seleccionadors.

Ja de cara al futur Mundial a Portugal. Com l'encareu?

A Portugal ja hem fet el pre estatge, és a dir, ja sabem quin tipus de pesca i pescadors hem d'enviar, també ja teníem molta informació d'anteriors competicions en la mateixa zona.

Ara una mica és seguir el procediment que tenim, per aquest tipus de competició però les expectatives sobre el paper són molt bones.

Que és el que se li demana a un pescador per formar part de la selecció nacional'

Sobre tot implicació, i sacrifici per els companys, el nostre sistema per a preparar les competicions, normalment la selecció és de 9 esportistes i 2 tècnics te punts molt bons de cara a obtenir resultats, però també comporta a vegades problemes de convivència, conviure 3 setmanes, 11 persones dins d'un apartament pot provocar problemes, per això requereix un grau d'implicació important, és molt important el sentit d'equip.

La veritat és que la implicació dels esportistes en la majoria dels casos es excel·lent.

Espanya, segurament, és la selecció més potent del món si mirem els resultats dels últims mundials. Com s'ha assolit, quina ha estat la clau de volta?

Hi ha dos factors molt importants, un és el nivell de pescadors que tenim, actualment, un dels problemes dels seleccionadors és confeccionar una selecció no per falta de bons pescadors sinó perquè n'hi ha molts i molt bons i per tot tipus d'aigües.

Un altre factor és com es preparen les competicions, per més claredat et posaré un exemple.

A l'any 2000 vam celebrar el campionat del món a Tahití, el meu pare va participar a un campionat del món si no recordo malament a l'any 1967 fent equip amb en Joan Gomis i Martí Pons (sobre el paper un equip impressionant).

El meu pare en dos dies de competició no va agafar cap peix i en Joan Gomis i en Martí Pons crec que un cadascun.

Quan li vaig comentar recordo que va dir-me: "no fareu res allò és un altre món."

Vam enviar tres pescadors i un capità un any abans i vam proposar fabricar els fusells a Tahití (els nostres no servien) i sobretot portar les embarcacions des d'Espanya.

Així ho vam, portar 3 barques a Tahití, va ser molt complicat, vam ser els únics.

A part de tenir un equip impressionant amb en Pedro Carbonell, Alberto March i Pepe Vinya

A la primera jornada ja érem campions del món vam doblar als segons, va ser una sensació inoblidable.

Com a pescador que ets, explica'ns una anècdota.

Recordo un cop de molt jove, tindria 16 o 17 anys, un cap de setmana d'hivern el meu pare i jo vam anar a pescar a l'escullera de Blanes recordo que em va aparèixer una servia a sota meu i la vaig clavar va fer 11 kg, però va resultar ser un trencahams, jo dins de la meua

inexperiència vaig agafar-lo per la boca i no vegis com em va deixar la mà.

Aleshores el vaig estrènyer sota l'aixella i vaig cridar al meu pare que com no veia el cap del peix va fer el mateix, el resultat es que vam acabar els 2 a l'hospital de Blanes.

Per acabar, una del teu pare. Persona molt estimada en el nostre club SPAS.

Hi ha una anècdota del meu pare que molta gent desconeix i que l'Enric Ballesteros l'explica a les seves memòries.

Resulta que un dia pescant d'infanteria, a Torredembarra estan a superfície sentia un soroll estrany va aixecar el cap i va veure que un Guardia Civil li disparava des de la platja. De seguida va aixecar els braços i el Guardia va quedar espantat, resulta que el va confondre amb un dofí, segons explica en Ballesteros vam fer una denúncia i vam traslladar al Guardia Civil.

Per sort no tenia massa punteria, però no deixa de ser una anècdota impactant.

Pere, moltes gràcies per atendre'ns.

Xavier Martínez i Ayuso

Centre Mèdic de Mataró

Més de 25 anys al servei d'una sanitat de qualitat al Maresme

Més de 30 especialistes a la vostra disposició

Amb la pràctica **totalitat de proves complementàries**

Revisions per a activitats subaquàtiques

Incorpora ara les especialitats de
PNEUMOLOGIA I DERMATOLOGIA

i estén els seus horaris d'atenció al públic els
**DISSABTES AL MATÍ DE 9 A 14 H. per a
MEDICINA GENERAL I PEDIATRIA**

(Sense cita prèvia. No s'atendran trucades telefòniques)

Treballem amb les principals mútues.

C/ Colon, 63 - 08301 MATARÓ - TEL. 93 790 84 84 - FAX: 93 790 70 64

www.centremedicmataro.cat - info@mediccentermataro.com

20 ANYS DE PROJECTE POSIDONIA A MATARÓ

GREGORI MUÑOZ-POSIDONIA 20 ANYS

SPAS: de l'esport a la conservació del medi natural

Ara fa 20 anys vam començar aquesta aventura. Poc ens podíem imaginar que la sèrie de dades seria tant llarga i que portariem tant de temps estudiant i fent el seguiment de l'estat de conservació i la difusió dels valors naturals de l'alguer de posidònia de Mataró. Al començament, la xarxa de seguiment dels alguers de Catalunya, iniciativa promociionada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya i coordinada pel Departament d'Ecologia de la Universitat de Barcelona que estava formada per 25 estacions. Actualment, de tots aquells punts de mostreig només Mataró segueix obtenint les dades amb els mateixos criteris que a l'inici, el que configura la segona sèrie de dades sobre l'estat de conservació d'una praderia de Posidònia més llarga de Catalunya després de la del Parc Natural de les Illes Medes.

I tot això amb voluntariat ambiental. Sempre hem explicat que aquest projecte té tres potes: l'estudi científic, la participació ciutadana i la difusió ambiental. De fet, seria un projecte del que ara s'anomena "ciència ciutadana", de la que vam ser pioners fa 20 anys. De la part científica s'encarrega la Uni-

versitat de Barcelona i de la seva coordinació l'Escola del mar de l'Ajuntament de Badalona. Però per acabar d'amanir el projecte era necessari la participació d'entitats de la zona. L'Ajuntament de Mataró sempre ha donat suport econòmic al projecte i l'ha inclòs com un indicador de seguiment en la seva agenda 21. Una part molt important que no hagués estat possible fer el projecte sense la seva participació. 510 persones que practiquen el submarinisme esportiu han destinat 1.665 hores voluntàries de treball submari per poder fer el seguiment. Moltes d'elles possiblement mai haguessin fet una immersió a la posidònia i molt menys fent recomptes de plantes, estiment la cobertura o fixant-se en la floració. La major part d'aquests submarinistes han arribat a Mataró a través de la nostra entitat, que potencia els esports subaquàtics a la ciutat de Mataró i que va posar el coneixement que tenia dels fons marins de Mataró al servei del projecte

per poder escollir la millor ubicació de les estacions de seguiment. Ara ja en tenim 4, tot un èxit de participació. Aquest coneixement va ser compartit amb la confraria de pescadors de Mataró. El centre d'immersió Blaumar ha col·laborat aportant la logística necessària per fer les immersions i organitzant els grups de submarinistes. El Museu de Mataró, actualment mitjançant la Delega-

ció de la Serralada Litoral Central, ha completat el projecte amb la seva aportació en la difusió i l'aprofitament pedagògic. En diferents edicions el port de Mataró també hi ha participat amb petites aportacions econòmiques o facilitant la logística de les sessions de seguiment.

El volum de feines fetes és molt gran, però caldria destacar els 20 informes de seguiment anual i les dues cartografies (2002 i 2010) que ens donen la informació real de l'estat de conservació de la praderia de posidònia de Mataró, així com informació sobre altres tipus de fons marins que ens expliquen la gran diversitat d'ambients presents davant de la costa de Mataró.

En el camp de la difusió cal destacar la modernització de la web de difusió del projecte que aviat serà una realitat. En l'aspecte pedagògic alguns alumnes de batxillerat han

decidit fer el seu treball de recerca sobre l'alguer de Mataró o sobre algun aspecte relacionat amb el fon marí de la ciutat. Per nosaltres és una oportunitat de difondre els valors de la posidònia entre els joves i potenciar el seu esperit científic.

També hem estat oberts a que altres científics poguessin aprofitar la nostra logística per obtenir dades a Mataró. Durant un any es va mesurar la quantitat de llum que arribava a la posidònia. El GROC (Grup de Recerca en opistobranquis de Catalunya) ens ha acompanyat a les immersions de seguiment per conèixer les espècies d'opistobranquis que viuen a l'alguer de Mataró. Amb mostres del suprabentos agafades al voltant de l'alguer es va poder identificar una nova espècie de crustaci al Mediterrani que es va batejar amb el nom de *Mysidopsis iluronensis* en honor a la zona on es va fer el descobriment.

Volem agrair la participació de totes aquelles entitats i persones que han fet possible aquest projecte, des de les que només ho han fet una sola vegada fins els incombustibles col·laboradors que any rere any han participat en qualsevol activitat que se'ls hi ha proposat. A tothom que ha fet possible aquest seguiment durant 20 anys: gràcies, gràcies i gràcies!

*Gregori Muñoz-Ramos
Biòleg*

LA POSIDONIA OCEANICA: UN TRESOR A CONSERVAR

La majoria de gent que s'acosta al mar, cerca només els banys de sol i la frescor de l'aigua. Els que s'hi capbussen, busquen normalment l'observació de la seva fauna marina, rica i variada. Però, i la flora submarina? Per a una gran part de la població, s'ignora totalment la seva existència, i potser els més espavilats, creguin que ens referim a les algues, tant de moda com a aliment dels restaurants, no només als asiàtics, sinó també de l'anomenada nova cuina. La Posidonia oceanica Delile, és una planta aquàtica endèmica del mediterrani. Rep els noms vulgars d'alga dels vidriers, altina o posidònia. Malgrat el seu nom vulgar no es tracta

Flors de Posidonia oceanica (Enric Badosa)

d'una alga sinó d'una planta superior amb arrel, tija, fulles, flors i fruits.

Viu fins a una fondària de 40 metres, generalment en sols sorrencs, i forma veritables colònies, praderies, anomenades també herbeis, que donen refugi a un munt d'animals marins, ja sigui com a descans en les seves migracions, o com a defensa davant els seus depredadors. La posidònia és una clara bioindicadora de la qualitat de l'aigua, ja que no tolera la contaminació ni els canvis sobtats de salinitat. Es tracta d'una espècie mauladament en regressió, essent els seus principals enemics, a banda de la contaminació per vessaments (aigües residuals, industrials, etc.), el dragat dels fons o algues invasores del gènere *Caulerpa*, la pesca d'arrossegament i l'ancoratge incontrolat de vaixells esportius.

Les praderies de *P. oceanica* estan protegides a nivell europeu com a tipus d'hàbitat prioritari (Dir. 92/42 CEE 21/05/92 i 97/62/CE 27/10/1997:) i com a espècie (Convenció de Berna, annex 1). La pesca d'arrossegament està expressament prohibida també a aquest nivell (Regulació Pesquera 1626/94). A nivell estatal, aquest tipus d'hàbitat està protegit (RD 7/12/1995, BOE nº310), i com a espècie, també (RD 139/2011, de 4 de febrer, BOE núm. 46). A nivell català, també està protegida com a espècie (ordre 91.210.098 DOGC núm. 1479 12/08/1991), juntament amb la resta de fanerògames marines mediterrànies.

Per tant, des d'un punt de vista d'espècie, està clarament protegida, i si es donen les

circumstàncies de l'art. 332 del Codi Penal, podrien ser constitutives de delictes:

1. El que, contraviniendo las leyes u otras disposiciones de carácter general, corte, tale, arranque, recolecte, adquiere, posea o destruya especies protegidas de flora silvestre, o trafique con ellas, sus partes, derivados de las mismas o con sus propágulos, salvo que la conducta afecte a una cantidad insignificante de ejemplares y no tenga consecuencias relevantes para el estado de conservación de la especie, será castigado con la pena de prisión de seis meses a dos años o multa de ocho a veinticuatro meses, e inhabilitación especial para profesión u oficio por tiempo de seis meses a dos años.

La misma pena se impondrá a quien, contraviniendo las leyes u otras disposiciones de carácter general, destruya o altere gravemente su hábitat.

2. La pena se impondrá en su mitad superior si se trata de especies o subespecies catalogadas en peligro de extinción.

3. Si los hechos se hubieran cometido por imprudencia grave, se impondrá una pena de prisión de tres meses a un año o multa de cuatro a ocho meses, e inhabilitación especial para profesión u oficio por tiempo de tres meses a dos años.

El problema és que, tret d'accions directes per part de bussejadors (recol·lecció, tall, etc.), en les quals no hi ha dubte de la intencionalitat directa, en la resta d'accions que malmeten les praderies de posidònia, entren en conflicte altres interessos: navegació recreativa i pesca. Estem parlant des de l'òptica de que, aquestes accions, causen destrosses a les praderies de posidònia, però es tracta d'un efecte col·lateral, és a dir, els actors no busquen aquesta destrucció, tot i que la causen. I és aquí on entra el protagonisme de l'administració, bàsicament, de la Generalitat (s'hauria de veure si també dels Ajuntaments). Evidentment, caldria fer accions destinades a senyalitzar les zones sensibles i a prohibir-ne, tant el fondeig com, evidentment, la

Posidonia oceanica (Miquel A. Pérez-De-Gregorio)

pesca d'arrossegament. Sense aquesta sensibilització expressa, aquests agents causants de destrosses a les praderies de posidònia sempre podran al·legar que ignoraven que les seves accions causessin aquests danys.

En conclusió, i com hem vist, no es tracta d'un cas de manca de legislació, que ja hi és,

sinó de manca de voluntat política de destinar fons públics que permetin la seva efectiva protecció. En tot cas, i dins de les meves possibilitats i atribucions professionals, em comprometo a demanar a la Generalitat, que informi de les mesures, legals i/o reglamentàries, que s'estan adoptant a les costes catalanes per d'evitar la destrucció d'aquests importants ecosistemes marins.

Miquel À. Pérez-De-Gregorio i Capella

Fiscal de Medi Ambient de Barcelona

EL PROJECTE ALGUER, LA INICIATIVA DE VOLUNTARIAT SUBMARÍ REFERENT A CATALUNYA, FA 20 ANYS

La regidora de Medi Ambient i Sostenibilitat, Núria Calpe, va presidir el 15 de juny a Can Palauet l'acte de presentació dels 20 anys del Projecte Alguer. Aquesta és la iniciativa de voluntariat submarí més gran de Catalunya, que té com a missió conèixer l'estat de conservació i l'evolució de l'Alguer de Mataró.

El club mataroní SPAS i l'Escola del Mar de Badalona co-

ordenen aquest projecte de seguiment amb la participació del centre de busseig Blaumar; de l'Ajuntament de Mataró; de la Direcció General de Pesca Marítima; de la Confraria de Pescadors de Mataró; del Museu de Mataró i del Port Mataró, i amb l'assessorament científic de la Universitat de Barcelona (UB).

Durant els 20 anys d'estudi fins a 2016 hi han participat 510 voluntaris, alguns d'ells repetint l'experiència, i es porten acumulades 1.665 hores de treball submarí.

Les dades aconseguides amb aquest treball voluntari han proporcionat una experiència acumulada important. Ha permès, per exemple, mesurar l'impacte dels grans temporals en la dinàmica del sediment a fondàries on hi ha les plantes de posidònia, o s'ha observat la freqüència real de floració d'aquesta planta, que es pensava que era més baixa. Des de la creació de la primera estació de seguiment i control, s'ha pogut observar la floració de la planta en 11 dels 20 anys d'estudi; s'han observat fruits en tres ocasions (2011, 2013 i 2015), i el programa de seguiment va permetre, fins i tot, descobrir al 2013 una nova espècie de crustaci batejat amb el nom d'lluro.

Entorn al Projecte Alguer s'han desenvolupat durant aquests 20 anys múltiples activitats de difusió per donar a conèixer la riquesa mediambiental submarina existent davant la costa de Mataró.

CART

CRESSI
Atelier
offline product

ESIO

CRESSI

Una planta, no un alga

La posidònia és una planta superior. A diferència de les algues, la posidònia permet diferenciar arrels, tija, fulles i flors. Aquesta planta és endèmica del Mediterrani i la praderia que té una gran importància ecològica per a l'ecosistema costaner. Els alguers són comunitats en què hi ha una alta biodiversitat i que constitueixen el lloc de posta de moltes espècies. A més, molts peixos en la seva fase juvenil hi troben refugi. Les plantes que es troben a poca fondària també contribueixen a prevenir l'erosió de les platges perquè formen una mena d'escull que disminueix la força de les onades.

La diagnosi dels 20 anys de seguiment per a les tres estacions de control de l'Alguer de Mataró és d'estabilitat pel que fa als paràmetres poblacionals de densitat i cobertura, però cal destacar la regressió dels límits de les tres estacions objecte d'estudi. Dona la sensació que l'estat de la praderia és bo i que la qualitat es manté any rere any, però que en el seu perímetre les circumstàncies canvien i pateix una situació de fragilitat preocupant que implica una contínua pèrdua de superfície.

20 anys de seguiment
amb voluntariat
L'Alguer de Mataró

Jornada de presentació

Dimecres 18 de juny / De 17 a 21 h
CAN PALAUET (C/ del Poble, 36-38)

L'any 2017 s'han completat els

20 anys de l'inici d'un dels

projectes de voluntariat

ambiental més importants

fets a Catalunya: el seguiment

de la praderia de posidònia

a Mataró. Hi han participat

diverses entitats i

administracions, amb

l'objectiu de conèixer i fer el

seguiment del seu estat de

conservació i el seu

aprofitament pedagògic. Per

tal de commemorar aquests

20 anys, us convidem a

participar en aquest acte

de presentació.

Obertura

A càrrec de **Núria Calpe Marquet**, regidora delegada d'Urbanisme,

Medi Ambient, Sostenibilitat i Habitatge

Xerrada. Mai hauria dit

que bussejaria per comptar plantes

A càrrec de **Óscar Monterro Peris**, periodista i voluntari submergit de l'ESPA

Xerrada. Resultats de 20 anys

de seguiment de l'Alguer de Mataró

A càrrec de **Gregori Muñoz-Ramos Trayer** i **Xavier Seguí Izuel**,

tècnics de l'Eixida del Mar de Badalona (Ajuntament de Badalona)

i voluntaris submergits de l'ESPA

Xerrada. Ciència ciutadana i

perseverança per la custòdia dels alguers

A càrrec de **Javier Romero Martínez**, doctor i professor del

Departament de Biologia Evolutiva, Ecologia i Ciències Ambientals

de la Universitat de Barcelona

Cloenda

Hi col·laboren: Centre d'Innovació Blauet / Delegació de la Servei Local Central (SCLC) / Departament de Biologia Evolutiva, Ecologia i Ciències Ambientals de la Universitat de Barcelona / Eixida del Mar de Badalona (Ajuntament de Badalona) / Societat de Pesca i Activitats Subaquàtiques de Mataró (SPSA)

www.mataro.cat

Font: Ajuntament de Mataró

GABINET AYUSO

Economistes-Consultoria Jurídica d'Empreses
Assessors Tributaris-Procediments Concursals
Corredors d'Assegurances

Camí Ral, 33 baix 08301-Mataró (BCN)
Telf: 937 90 85 95
Mail: ayuso@economistes.cat

BLAUMAR®

Port Mataró

**SORTIDES DE BUSSEIG
VENDA DE MATERIAL
CARREGUES D'AIRE**

T. 93 790 45 22 – M. 639 11 90 93
blaumar@blaumar.cat

EL PROJECTE ALGUER, LA INICIATIVA DE VOLUNTARIAT SUBMARI REFERENT A CATALUNYA, FA 20 ANYS

A les acaballes de 2017, amb tota seguretat aquest article ja l'estareu llegint en ple 2018, aprofitem els 20 anys del que ara anomenem "Projecte Alguer de Mataró", però que en un principi no era més que una de les moltes estacions de la "Xarxa de vigilància dels herbassars de fanerògames marines de Catalunya", per fer un repàs al que han suposat aquestes dues dècades de recull continu i constant de dades. Malauradament la Xarxa ja fa anys que està desmantellada, però gràcies a la voluntat, persistència i també la tossuderia d'unes poques persones, la implicació d'unes quantes institucions (on hi trobem l'SPAS en un lloc prominent) i la feina incansable i desinteressada dels voluntaris, l'estació de Mataró ha persistit en el temps fins convertir-se en la segona sèrie més llarga de dades de seguiment de posidònia del país.

En aquest article no parlarem de la posidònia com a planta o com a hàbitat ja que cadascun d'aquest dos punts donaria per un article, i no tinc cap dubte que la gran majoria dels qui estan llegint aquestes línies coneixen en major o menor mesura aquest tema. Tampoc repassaré, per la mateixa raó, les tasques que els centenars de voluntaris en més de mil immersions han fet durant aquest vint anys, sinó que presentarem una petita anàlisi de totes les dades recollides en aquest període i les interpretarem a fi d'intentar extreure'n les conclusions adients quan això sigui possible.

El "Projecte Alguer de Mataró" és un estudi sobre la praderia de posidònia que es troba davant el front marítim de la ciutat. Actualment consta de quatre zones de mostreig: l'estació I, situada a uns dotze metres de fondària, a la zona més soma de l'herbei, i que consta de deu punts de mostreig; l'estació II, a uns vint metres de fondària, que es troba a la zona més fonda de l'herbassar i que consta de vint punts de mostreig; l'estació III, situada a la zona de Cap Sa Tira al voltant dels disset metres de fondària, una zona formada per multitud de taques de plantes disperses en una de les quals hi ha quatre punts de mostreig; i l'estació IV, localitzada a uns cinc metres de fondària a la zona de Pinsmar. L'estació I data de 1997, la II de 1998, la III de 2010 i la IV tot just s'ha inaugurat aquest 2017 raó per la qual aquí no presentarem dades d'aquesta estació. Tots els punts de mostreig estan marcats per barres de ferro que estan identificades per un codi de brides blanques i negres.

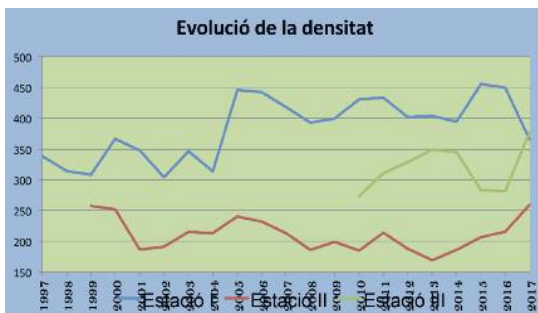
Abans de res és interessant explicar que les dades que obtenim any rere any presenten una certa heterogeneïtat tant d'espai com temporal. Aquestes dues dècades d'experiència ens han demostrat que aquesta heterogeneïtat és intrínseca a la distribució de la planta i la pròpia praderia en sí, així com a l'element humà implicat en el mateix procés de mostreig. Amb això, vull explicar que les dades puntuals i individuals com a tals són gairebé anecdòtiques i amb una aportació relativament intrascendent, i que només quan s'ajunten els milers i milers de dades recollides al llarg d'anys de treball, s'analitzen estadísticament i es posen en perspectiva, és quan es pot començar a percebre la realitat de la dinàmica d'aquest ecosistema tan complex.

Exposarem les dades segons els diferents paràmetres estudiats però per les tres estacions a la vegada, de manera que no només podrem veure'n l'evolució anual, sinó també les diferències entre les estacions amb fondàries i localitzacions diferents.

Densitat:

Amb la densitat mesurem el número de feixos per metre quadrat que tenen les plantes. Això ens dona una idea aproximada de l'estat de salut de la planta.

En aquest cas es veu d'immediat que hi ha una clara correlació entre la densitat de feixos i la fondària on es troba el punt de mostreig. L'estació I que és la menys fonda és la que presenta uns

valors més alts de densitat, mentre la II, que es troba al voltant dels vint metres, té unes densitats que són gairebé la meitat. Això evidencia d'una forma bastant clara la relació directa entre la fondària de la planta, i, per tant, la quantitat de llum que li arriba, i el nombre de feixos que presenta.

També es veu una certa regularitat en el temps d'aquests valors. En el cas de la primera estació es veu un clar salt a partir de 2005. En els primers vuit anys es va mantenir en la franja dels 300-350 feixos/m², mentre que a partir de 2005 es va produir un increment d'uns 100 feixos/m² situant-se a partir de llavors en la franja dels 400-450 feixos/m². Aquest últim 2017 s'ha produït una baixada notable, però, com ja he comentat anteriorment, aquest valor puntual no és per ara significatiu, i només els mostres dels propers anys ens permetran saber si estem davant d'un canvi rellevant com l'observat el 2005 o d'una simple fluctuació sense importància.

També els valors de l'estació II mostren bastant uniformitat i s'han mantingut des del principi entre els 190-240 feixos/m², tot i que en alguns anys han pogut desviar-se lleugerament d'aquesta franja. La tercera estació en canvi mostra unes fluctuacions més grans. Els vuit anys de mostres que portem no ens permeten establir encara conclusions fiables, però sembla que els valors se situen en una àmplia franja entre els 280-350 feixos/m². Fins i tot, encara que com ja hem comentat abans és poc significatiu, per primer cop aquest 2017 la densitat d'aquesta estació ha superat la de l'estació I, tot i que possiblement aquest fet ja no es repeteixi l'any vinent i es torni a la tendència habitual, amb diferències més notables entre les dues.

Cobertura:

La dada de cobertura ens dona el tant per cent del total de superfície de la praderia que realment està ocupada per planta viva.

Sovint quan mirem l'herbei de posidònia sembla que tot sigui un mantell continu de plantes que cobreixen tota la superfície. La realitat és que quan es mira de prop i amb deteniment, se n'adona que hi ha zones on no hi ha planta i tot és sorra, i d'altres on el que hi ha és mata morta. Amb la cobertura intentem veure quin és l'estat de salut de l'alguer com a hàbitat.

Com podem observar la correlació que hi havia entre densitat i fondària aquí ja no existeix. La raó principal d'aquesta diferència és que, mentre que la densitat depèn més de l'estat de la planta en sí, i això, a la

vegada està molt influenciat per la llum disponible, la cobertura en canvi té més a veure amb l'hàbitat com a tal, i depèn de molts altres factors com els impactes externs o la dinàmica del sediment.

En relació a aquest paràmetre és l'estació II la que mostra un comportament més estable, trobant-nos des de 2003 amb valors que han estat sempre al voltant de la franja entre el 30 i el 35% de cobertura, fet que ens dona una idea de l'estabilitat que presenta aquesta zona més fonda de la praderia que rep molts menys impactes que les zones més somes.

L'estació III va mostrar un increment notable durant els primers anys de mostreig, passant d'un 25% inicial a establir-se al voltant del 35% durant els últims cinc anys que han permès consolidar aquesta millora. Precisament des de 2013 ha estat l'estació que generalment ha presentat un millor comportament pel que fa a la cobertura.

L'estació I en canvi ha patit molt durant aquests 20 anys de projecte. Sobretot d'ençà del temporal de Sant Esteve de 2008 que quedà reflectit en les dades del període 2009-2011, passant de valors superiors al 30%, anteriors al temporal, fins a tocar un mínim del 17% el 2011, el que implica una pèrdua de més del 40% de cobertura.

La recuperació posterior no és més que un miratge, ja que un anàlisi conjunt d'aquestes dades juntament amb la pèrdua de praderia ens permet entendre que la recuperació no és tal. Això ho explicarem més endavant quan introduïm el paràmetre de la distància al límit de la praderia.

El temporal de gener de 2017 sembla que ha tornat a tenir un impacte important en la cobertura d'aquesta estació, però, com ja he comentat diverses vegades, només amb les dades dels propers anys podrem saber si aquesta dada negativa de 2017 ha estat una fluctuació temporal o és l'inici d'una nova tendència a la baixa com la que vam veure en l'interval 2009-2011.

Distància a la praderia:

Aquesta dada ens permet conèixer quin ha estat l'avanç o el retrocés de l'alguer al llarg del temps. Com hem comentat al principi, cada estació té diferents punts de mostreig marcats amb unes barres que es van col·locar en el límit inicial de la praderia. Amb el temps aquest límit ha variat i nosaltres hem mesurat la distància que hi ha entre la barra que marca la situació original del límit i la planta viva més propera que hi ha actualment. Aquesta distància és la que ens permet conèixer el moviment del perímetre de la praderia.

Com podem veure el retrocés del límit a les estacions I i II ha estat constant en el temps. Actualment les dues zones han perdut ja més d'un metre de praderia, tot i que el comportament no ha estat el mateix amb el pas dels anys, observant una pèrdua molt constant i uniforme a la zona més fonda i un canvi molt més fluctuant a la primera estació. L'estació III en canvi, tot i que només hi portem vuit anys de mostreig, té un comportament força millor que les altres dues fins i tot si només comparem els vuit primers anys de les tres sèries.

És interessant veure com l'estació I va tenir un comportament força estable, millor fins i tot que el de la II, durant els deu primers anys de mostreig. Malaauradament el comentat temporal de 2008 va capgirar aquesta situació i la tendència general des de llavors ha estat una gairebé contínua pèrdua de praderia. La recuperació entre 2009 i 2012 es va deure especialment a algunes plantes puntuals que van ser capaces de rebrotar després d'aquell temporal, però finalment no van poder sobreviure, fet que s'evidencia amb les dades de 2013 i posteriors. Arrel del temporal de gener de 2017 es torna a observar un nou retrocés en les dades d'aquest any però cal veure si en els propers anys aquesta tendència es manté. Obviament l'impacte dels temporals és força més notable a la zona menys fonda de l'herbei raó per la qual es noten molt més els seus efectes a l'estació I que no pas a la II i la III.

El retrocés de la praderia no ha estat però ni constant ni homogeni, sent molt més marcat en unes zones que en unes altres i trobant-nos, fins i tot, punts on la praderia ha guanyat terreny. En els dos gràfics següents es veu com es distribueix aquesta fluctuació al llarg de les estacions. La línia coincident amb el 0, marca el límit teòric linealitzat de la praderia quan es va iniciar el mostreig, és a dir, la posició de les barres situades en el límit de l'herbei. La zona verda és la zona ocupada actualment per plantes, mentre que la marró és l'espai perdut i que s'ha vist envaït per sorra.

Recuperant el que hem comentat abans quan parlàvem de la recuperació que ha tingut l'estació I respecte a la cobertura durant els anys de 2011 a 2017 en la següent gràfica podem observar com aquesta recuperació es correlaciona perfectament amb el retrocés del límit de la praderia. És a dir, després del temporal de 2008 va quedar una franja molt malmesa d'herbassar que va quedar gairebé sense plantes, fet que mostra clarament el descens de cobertura entre 2008 i 2011. Malaauradament aquesta franja va acabar desapareixent i ja no s'hi va poder

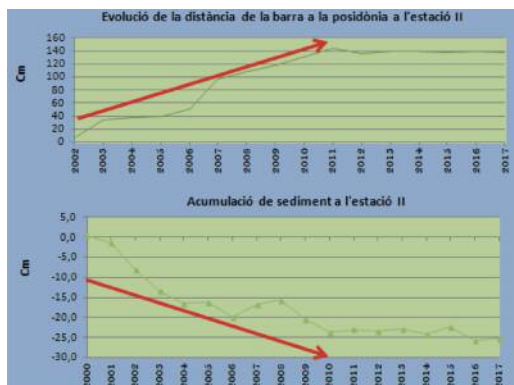
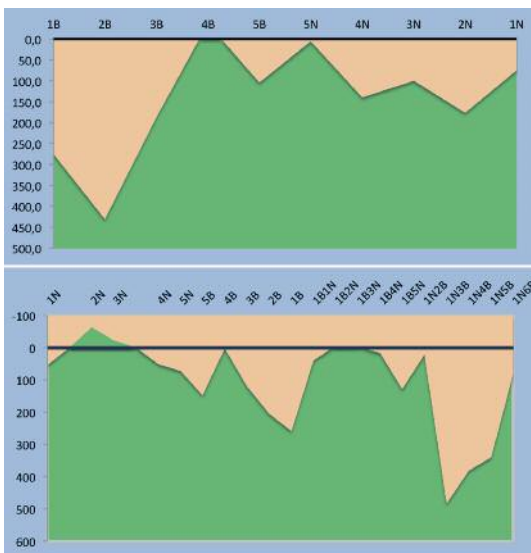
mostrejar, de manera que la nova zona de mostreig, que era l'adjacent a la zona desapareguda, presentava uns valors de cobertura lleugerament millors. Aquesta desaparició d'una franja de praderia va quedar perfectament reflectida en la gràfica del límit que va mostrar una regressió clara del límit de l'alguer.

Per tant la millora de la cobertura no va ser tal, sinó que va ser deguda a la pèrdua completa d'una franja de gairebé un metre de praderia. Analitzant només la gràfica de cobertura, aquest fet no es percep, però quan s'ajunta amb la de la distància al límit la correlació és gairebé perfecta.

Hem afegit també la gràfica de dinàmica de sediment, on es veu clarament com els grans temporals de 2008, 2017 i, en menor mesura, el de 2002 tenen un fort impacte en l'acumulació de sediment en aquesta zona menys fonda de l'herbassar i com aquest impacte també es correlaciona amb les pèrdues de cobertura i del límit de la praderia. Cal destacar que amb el temporal de 2008 es va perdre tota la sorra que s'havia acumulat en els deu anys anteriors.

A l'estació II també es veu clarament una correlació entre la dinàmica del sediment i el moviment del límit de la praderia. Durant el primer període fins aproximadament 2010-2011 hi ha una pèrdua massiva de sediment que es correspon amb una notable regressió del límit de l'herbei, metre que a partir d'aquests anys la pèrdua de sorra s'atura i el límit s'estabilitza.

A l'estació II també es veu clarament una correlació entre la dinàmica del sediment i el moviment del límit de la praderia. Durant el primer període fins aproximadament 2010-2011 hi ha una pèrdua massiva de sediment que es correspon amb una notable regressió del límit de l'herbei, metre que a partir d'aquests anys la pèrdua de sorra s'atura i el límit s'estabilitza.

A més de tot el que hem explicat, hi ha moltes altres dades i paràmetres per explicar, com el fet que s'hagi observat floració en més de deu anys d'estudi, que també s'hagin vist fruits o la variabilitat de l'enterrament de la planta i la relació d'aquest element amb la dinàmica del sediment, però el que hem exposat mostra una bona radiografia de l'evolució de la praderia en els últims 20 anys.

A nivell general podem concloure que l'estat de salut de l'herbei es prou bo i la seva situació força estable. A més, les dades que obtenim any rere any ens permeten anar observant la tendència evolutiva general de l'hàbitat. Aquestes dades mostren força coherència amb altres d'altres estudis com el que es porta a terme des de fa trenta anys a les Illes Medes, els valors de les quals no difereixen gaire amb les dels nostres.

És preocupant aquesta tendència gairebé inexorable a que el límit retrocedeixi de manera lenta però constant ja que amb el pas dels anys la superfície d'herbassars perduda és ja notable i hauria de motivar-nos a anar un pas més enllà i començar a analitzar les causes d'aquest procés.

Xavier Seglar

Tècnic de l'Escola del Mar de Badalona

NETEJA DELS FONS MARINS

NETEJA DELS FONS MARINS DE MATARÓ

JORNADA DE VOLUNTARIAT AMBIENTAL SUBMARÍ

NETEJA DEL FONS MARÍ

MATARÓ, diumenge 29 d'octubre 2017 a les 8h a l'SPAS

inscripcions: annamaria@blaumar.cat 639 119 093

Bl. Seglar Planares

organitzat: SPAS SOCIETAT DE PESCA I ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES

El darrer cap de setmana d'octubre, més d'una vintena de submarinistes del nostre club van fer una neteja del fons marí de Mataró.

En aquesta jornada de sensibilització es van arribar treure de sota l'aigua al voltant de cent quilos de deixalles.

Aquesta iniciativa del club pre-tén, des de fa anys, conscienciar que moltes de les deixalles que arriben al fon marí provenen del que se sol llençar a les rieres, als desai-gües i banys de casa nostra.

Aquest és un dels aspectes que, des del club, es vol fer veure: "Tot el que es llença terra endins arriba tard o d'hora al mar".

ACTE HOMENATGE 50È ANIVERSARI FEDAS SALÓ DE CENT DE BARCELONA

Tots els guardonats

El passat novembre, i dins del marc de l'any de celebració del 50è aniversari de la fundació de FEDAS, es van lliurar 17 plaques de reconeixement a persones que al llarg de la seva trajectòria dins de l'esport federat havien contribuït de forma significativa a millorar la imatge i el bon nom de FEDAS. Cal destacar, que tres d'aquestes persones són sòcies del nostre club SPAS: Miquel Gil, Salvador Punsola i Xevi Blanco.

Miquel Gil recollint el guardó

Miquel Gil i Xevi Blanco

També es va lliurar una placa de reconeixement a aquells clubs federats d'arreu del territori espanyol que tenen més de 50 anys de vida. L'SPAS va recollir el guardó de la mà del seu president

Xevi Martínez recollint guardó per SPAS

L'acte es va celebrar al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, presidit per les autoritats locals de la ciutat i de la presidenta de CMAS la Sra. Ana Arzhanona.

BATEIG SUBAQUÀTIC A NENS DE L'ESCOLA LES AIGÜES DE MATARÓ

El passat 14 de juny, l'SPAS en col·laboració amb el centre BLAUMAR i el Centre Natació de Mataró, van dur a terme el bateig de 20 nens de l'Escola Les Aigües de Mataró. Aquesta iniciativa impulsada des del club pel vicepresident Joan Graupera, va tenir una molt bona acollida entre els nens i les famílies com també des del centre educatiu. La voluntat és repetir l'experiència i mirar de consolidar-la en els propers anys, atès el benefici en termes de satisfacció positiva pels nens.

El repte, en un futur, de tots els qui van participar en l'activitat és gaudir i donar a conèixer el món de les activitats subaquàtiques a col·lectius que tenen més dificultats per accedir-hi.

DEFUNCIO MINGUILLON

Lamentem profundament la pèrdua
del nostre soci en Lluís Minguillon,
en pau descansi

IRENE MESTRE GUANYA EL CONCURS FOTOGRÀFIC INSTAGRAM-2016

Josep Maria Font, regidor d'Esports,
lliurant el premi

La Direcció d'Esports de l'Ajuntament i Foto-Cine Mataró de la Unió Excursionista de Catalunya (UEC) van convocar el concurs fotogràfic a Instagram "Mataró viu l'esport 2016". El regidor d'Esports, Josep M. Font, el president de la secció de Foto-Cine Mataró de la UEC, Jaume Estapé, i el vocal d'Instagram de l'entitat, Ferran Terra, van presentar la iniciativa que va tenir una gran acollida amb més de 400 fotografies.

La guanyadora del concurs va ser Irene Mestre.

Fotografia guanyador de la Irene

Vatua l'olla

Avui, traient la pols d'uns prestatges, he trobat les meves primeres llibretes d'immersió. Uf! N'hi ha unes quantes i tenen molta pols. Miro la data de la primera immersió i... Deixeu-me calcular... Ostres! Vint-i-sis anys vestint el neoprè.

Vint-i-sis anys! És diu ben aviat això! El submarinisme ha canviat molt en aquest temps. Però moltíssim! Vaig començar amb un "collarin" inflable que et rebregava dolorosament l'entreuix per donar-te flotabilitat. Vaig respirar amb uns reguladors que farien por al mateix Cousteau; i us he de dir que encara vaig tenir la sort d'arribar tard al bitràquea. Ens posàvem uns neoprens, rígids i durs, a conjunt amb uns aletes de goma negra, de pneumàtic reciclat, que per cert encara guardo. Portàvem bibotelles de deu, de vegades de dotze litres agafats amb uns tirants que et segaven l'espatlla... i ens ho passàvem la mar de bé.

Alguns diuen que hi havia més peixos i vida submarina. Potser sí, però també era més difícil anar a l'aigua quan tu volies, ja que no hi havia cap centre de busseig a prop. Ni tan sol hi havia port a Mataró, encara l'estaven construint. Només teníem el club. Ah, el club! L'Spas! I els socis... que amb el temps (poc temps, s'ha de dir) deixaven de ser socis per convertir-se en amics. I teníem les quedades del dijous al vespre on, desenes de companys submarinistes (els botellers) o de pescadors, menjàvem pizza mentre parlàvem de la immersió de la setmana anterior, de la pescada, o ens ensenyàvem les diapositives submarines i planejàvem la immersió del cap de setmana següent.

—D'infanteria o en vaixell? —demanava algú.

—Jo tinc un amic que té una barca...

—Hi podem venir? —s'a-puntaven uns altres.

Ostres, ostres. Els amics amb barca. Estàvem tant necessitats de barques per fer immersió que acabàvem comprant-nos-en una entre cinc o sis socis. De vegades érem tants a dalt de la barca que més que un vaixell de submarinistes semblava una

galera romana a punt per entrar en combat. I si no trobaves cap barca, normalment perquè arribaves massa tard al club i estava tot dat i beneit, doncs el cap de setmana anaves d'infanteria amb els que no hi cabien als vaixells.

I els veterans de llavors... Oh! Als nostres ulls, quins superherois! Gent esportista i emprenedora que s'havia arribat a construir les aletes, les ulleres i el vestit de goma amb les seves pròpies mans.

—El meu primer vestit submarí —explicava un dels germans Gil— va ser uns calçotets llargs i una samarreta de pelfa. Pintats amb pintura Tintanlux, per fer-los més estancs a l'aigua.

Alguns somriures de complicitat i assentiment de caps d'altres veterans donaven veracitat a l'anècdota.

—Ara ho teniu tot molt més fàcil —sentenciava un altre veterà, davant l'asseveració de la majoria de socis—. Abans, abans sí que era un esport dur.

I els passerells com jo, amb la boca oberta i els ulls brillants, intentàvem imaginar-nos les gestes dels socis veterans. I maleïem els nostres ossos, tot pensant: "He nascut massa tard, m'he perdut el millor del submarinisme, les beceroles". I sospiràvem afligits per l'infortuni. Però l'afflicció durava poc, no teníem temps, havíem de viure, de submergir-nos, de crear les nostres pròpies anècdotes.

De vegades coincidies a l'aigua amb un d'aquests herois, i la veritat, et senties molt més segur. Sabies que si tenies algun problema hi havia un company més preparat que tu per ajudar-te. Afortunadament de problemes sota l'aigua no n'hi havia. Estàvem ben preparats. Fèiem la immersió amb seguretat. Com ara.

Cada vegada em costa més coincidir amb els veterans del club. L'edat no perdona, tot i que hi ha més d'un avi (i dic avi en el sentit literal de la paraula, no pas en el pejoratiu) que encara va a l'aigua a fer immersió; al-

guns fins i tot a fer apnees. I són feliços perquè poden continuar amb la seva afició. I jo sóc feliç perquè els veig feliços explicant les seves anècdotes, ara més nombroses perquè han acumulat vint-i-sis anys més d'experiència. I perquè se'n riuen de mi quan els hi dic: "Jo quan sigui gran vull ser com vosaltres". I ells em diuen "Si ja ho ets, de gran". I tenen raó. Vatua l'olla! Com passa el temps.

*Jordi Lopesino
Desembre de 2017*

IRENE MESTRE OBTÉ UN CINQUÈ LLOC A LA CATEGORIA FÈMINES SENIOR A LA NIT DE L'ESPORT 2017 PELS SEUS CAMPIONATS D'ESPANYA I CATALUNYA

En aquesta edició, on es premiava als millors esportistes mataronins o d'entitats mataronines, la nostra sòcia Irene Mestre es col·locava entre les cinc millors esportistes femenines del 2016, tot un èxit personal.

El nivell en aquest concurs és altíssim, ja que hi competeixen esportistes de totes les modalitats, campions del món, d'Europa, d'Espanya i de Catalunya.

A la Irene se li va reconèixer el mèrit esportiu: dos anys consecutius assolint el títol de campiona d'Espanya i Catalunya de la modalitat de fotosub en apnea.

SOPAR DE GERMANOR I LLIURAMENT DE PREMIS ANUAL

Es va celebrar, a l'Hotel Atenea, el tradicional sopar de germanor i de lliurament de premis als millors esportistes de l'any. El conductor de la jornada va ser l'incombustible

Jordi Lopesino que amb la seva hàbil i intel·ligent dialèctica va amenitzar la vetllada. La gala va ser presidida pel nostre alcalde David Bote.

Jordi Lopesino-conductor, humorista i persona de seny de l'SPAS

L'esportista que més premis fotogràfics va recollir va ser la nostra campiona l'Ana Lama.

Ana Lama fotografa guanyadora de la nit

Moments fotogràfics:

Homenatge a Emili Barnada-President SPAS

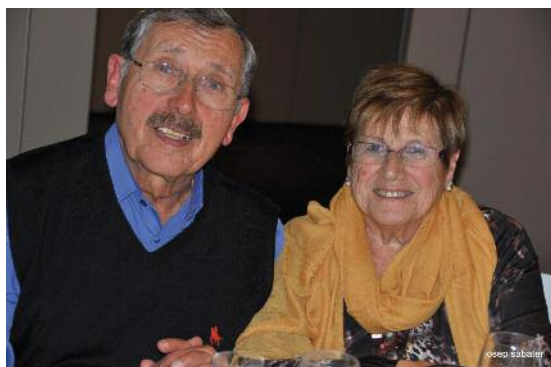
Reconeixement Salvador Punsola i Miquel Gil

Ferran Roure-Cap d'Imatge FECDas i SPAS

Joan Graupera-vicepresident del club

La nova promesa del club

Taula presidencial amb el nostre alcalde David Bote

Liurament placa mèrit esportiu a Xevi Blanco per part de l'alcalde

Nous titulatns en busseig

PROTECCIÓ PENAL DE LA FLORA I LA FAUNA

El Codi Penal tracta dins el mateix títol els delictes contra la ordenació del territori (delictes urbanístics) i els delictes contra el medi ambient. Dins d'aquests últims, però en capítol apart, el Codi fa referència als delictes relatius a la protecció de la flora i la fauna.

El tipus bàsic en quan a la flora silvestre el tenim a l'article 332 del Codi Penal: El qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, talli, tali, arrenqui, recol·lecti, adquireixi, posseeixi o destrueixi espècies protegides de flora silvestre, o trafiqui amb aquestes, les seves parts, derivats seus o amb els seus propàguls, llevat que la conducta afecti una quantitat insignificant d'exemplars i no tingui conseqüències rellevants per a l'estat de conservació de l'espècie, ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos, i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps de sis mesos a dos anys.

S'ha d'imposar la mateixa pena a qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, destrueixi o alteri greument el seu hàbitat. La pena s'ha d'imposar en la meitat superior si es tracta d'espècies o subespècies catalogades en perill d'extinció.

Si els fets s'han comès per imprudència greu, s'ha d'imposar una pena de presó de tres mesos a un any o multa de quatre a vuit mesos, i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps de tres mesos a dos anys.

La redacció actual ha millorat força l'anterior redacció que tenia aquest article, que es limitava a assenyalar que el qui amb perjudici greu per al medi ambient talli, tali, cremi, arrenqui, reculli o efectui tràfic il·legal d'alguna espècie o subespècie de flora amenaçada o dels seus propàguls, o en destrueixi o alteri greument l'hàbitat, ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o una multa de vuit a 24 mesos.

Estem davant del que s'anomena una llei penal en blanc, és a dir, per poder saber si els fets són o no constitutius de delictes, ens haurem de remetre a la normativa administrativa i convenis internacionals on és recollit quines espècies són protegides i què s'entén per tràfic il·legal.

En quan al problema de les espècies invasores, l'article 333 del Codi penal castiga amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps d'un a tres anys, a qui introdueixi o alliberi espècies de flora o fauna no autòctona, de manera que perjudiqui l'equilibri biològic, contravenint a les lleis o disposicions de caràcter general protectores de les espècies de flora o fauna.

En quan a la fauna, el tipus bàsic ve establert a l'article 334 del Codi: S'ha de castigar amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos i, en tot

cas, inhabilitació especial per a la professió o ofici i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per un temps de dos a quatre anys qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general:

a) caci, pesqui, adquireixi, posseeixi o destrueixi espècies protegides de fauna silvestre;

b) trafiqui amb aquestes espècies, les seves parts o derivats seus; o,

c) porti a terme activitats que n'impedeixin o en dificultin la reproducció o la migració.

S'ha d'imposar la mateixa pena a qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, en destrueixi o n'alteri greument l'hàbitat. S'ha d'imposar la pena en la meitat superior si es tracta d'espècies o subespècies catalogades en perill d'extinció.

Si els fets s'han comès per imprudència greu, s'ha d'imposar una pena de presó de tres mesos a un any o multa de quatre a vuit mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a la professió o ofici i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per un temps de tres mesos a dos anys.

El Codi també castiga la caça o la pesca d'espècies prohibides per llei, encara que no siguin protegides o no estiguin en perill d'extinció. En aquests casos la pena no és privativa de llibertat si no només de multa i inhabilitació.

Concretament, l'article 335 del Codi penal disposa: El qui caci o pesqui o porti a terme activitats de recollida de marisc rellevants sobre espècies diferents a les indicades a l'article anterior, —espècies protegides i/o en perill d'extinció— en terrenys públics o privats aliens, sotmesos a un règim cinegètic especial, sense el degut permís del seu titular o sotmesos a concessió o autorització marisquera o aquícola sense el degut títol administratiu d'habilitació, ha de ser castigat amb la pena de multa de quatre a vuit mesos i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar, pescar o dur a terme activitats de recollida de marisc per un temps d'un a tres anys.

Si les conductes anteriors produeixen danys greus al patrimoni cinegètic d'un terreny sotmès a un règim cinegètic especial o a la sostenibilitat dels recursos en zones de concessió o autorització marisquera o aquícola, s'ha d'imposar la pena de presó de sis mesos a dos anys i inhabilitació especial per a l'exercici dels drets de caçar, pescar i dur a terme activitats de recollida de marisc per un temps de dos a cinc anys.

Un dels casos en que s'ha donat aquesta conducta ha estat amb l'extracció de corall sense autorització (i a més en època de veda i en zona prohibida).

Per últim, i no ens estendrem més, el Codi penal també contempla la caça o la pesca amb mètodes il·legals (verí, explosius, etc.). Així l'article 336 assenyala que el qui, sense estar legalment autoritzat, utilitzi per a la caça o pesca verí, mitjans explosius o altres instruments o arts de similar eficàcia destructiva o no selectiva per a la fauna, ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos i, en qualsevol cas, la d'inhabilitació especial per a la professió o ofici i inhabilitació especial per a l'exercici del dret a caçar o pescar per un temps d'un a tres anys. Si el dany causat és de notòria importància, s'ha d'imposar la pena de presó abans esmentada en la meitat superior.

Antoni Pérez De-Gregorio i Capella

Client Choice Awards 2014 Litigation - Advocat a Rebled Advocats.

ARTICLE ANA LAMA

LES SORPRESES DEL MARESME

La majoria de les meves immersions les realitzo a Mataró, amb el centre de submarinisme Blaumar, on em trobo molt a gust; l'Anna Ma, en Salvador i en Roger són grans professionals.

M'encanta la fotografia submarina i les immersions al maresme no deixen mai de sorprendre'm, vaig veure i fotografies el meu primer rap i San Pere.

La barreta de l'arbre, és una de les meves preferides, on trobes una varietat increïble d'opistobranquis, (sobre tot a la primavera), morenes, congres, escòrpores, pops, llagostes, llamàntols, i un llarg etcètera. La fotografia macro és de les meves preferides, descobreixes vida tan petita, que passaria desapercebuda si no fos per la foto, molts no arriben a fer el centímetre. En les anemones podem trobar la gamba periclímenes, de diferents tipus.

Una altra de les immersions és el Negre, amb les seves gorgònies, anemones, gran varietat de peixos, bancs d'espets, etc.. En les gorgònies pots trobar opistobranquis com Banyulensis, trapanias, etc., i balsias precioses, que si tens sort t'ensenyen les seves caretes, m'encanten!

La Trencade, El triangle, La Vessant... qualsevol de les immersions en aquestes barres estan plenes de vida i sorpreses.

Són immersions molt còmodes des de vaixell i la seva profunditat des dels 15 metres, fins al 28 metres aproximadament.

Des d'aquí vull animar que conegueu aquestes barres, cada immersió és diferent i interessant.

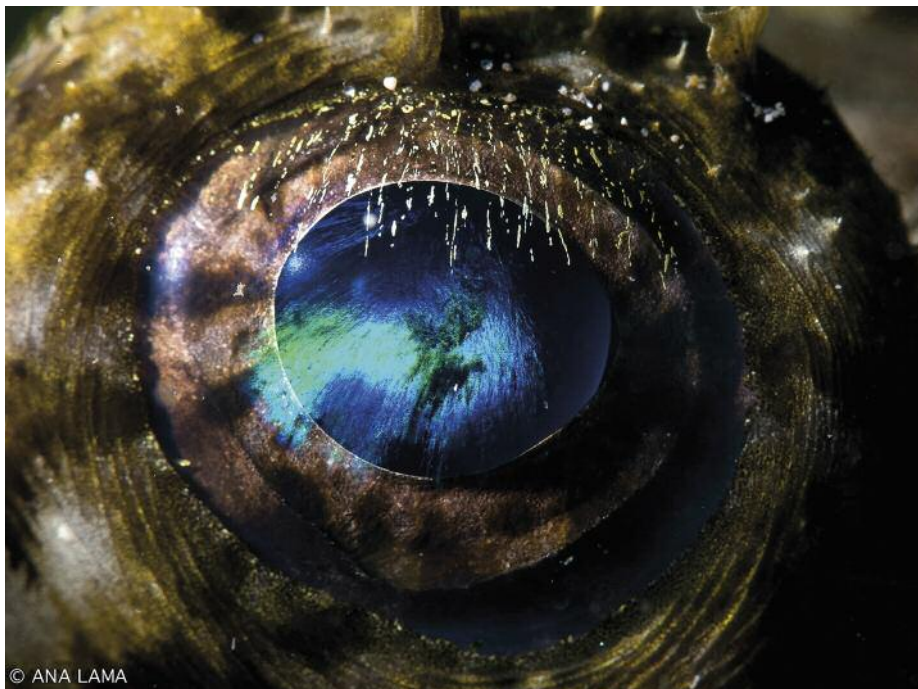
Ana Lama

Ana Lama guanyadora

Recull fotogràfic:

© ANA LAMA

Ana Lama

OPEN BLAUMAR

OPEN BLAUMAR FOTOSUB 2017
Puntuable per la Lliga Catalana Fotosub

Mataró, 8 d'Octubre de 2017
Tema: Peixos
Inscripcions: www.fecdas.cat

Foto: Ana Lama

Organitza:

Col·labora:

CARTELL OPEN BLAUMAR 2017

El passat 8 d'octubre es va disputar l'Open Blaumar puntuable per la Lliga Catalana de Fotosub, les condicions del mar van ser bones, així com l'ambient entre els participants.

La prova la va guanyar en David Marfil a la categoria Peixos-Reflex i l'Angelo Fronte a la categoria Compacta.

Participants open blaumar 2017

FEDERACIÓ CATALANA D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES

Moll de la Vela, 1 (ZONA FÒRUM)
08930 SANT ADRIÀ DE BESÒS
Tel: 93-356 05 43
Fax: 93-356 30 73
E-mail: info@fecdas.cat

ACTA DE COMPETICIÓ DE FOTOGRAFIA SUBAQUÀTICA

Proba: OPEN BLAUMAR FOTOSUB-ABSOLUTA

Data: 08-10-17

Club organitzador: CI BLAUMAR

Tema: PEIXOS

Àmbit: LLIGA CATALANA

Població: MATARÓ

		Puntuació fotografies									
%	Total	Fotògraf	Federativa	Club	Assistent	Var.	F1	F2	F3	F4	F5 F6
C	100.00%	173.0	David Marfil	Mar Endins	Juan José Albarral	1.0	28	19	30	33	31 32
D	89.59%	155.0	Enric Cahner	SPAS	Ramón Pujol	1.0	27	27	27	25	23 26
A	85.54%	148.0	Ernesto Minguez	SPAS	Eluterio Gonzalez	1.0	28	24	27	28	23 18
G	84.97%	147.0	Josep LL. Peralta	SPAS	Ferran Lopez	1.0	22	22	27	24	26 26
B	77.45%	134.0	Ana Lama	SPAS	Eduardo Perez	1.0	21	18	29	21	25 20
F	73.98%	128.0	Ramón Pujol	SPAS	Enric Cahner	1.0	22	21	24	21	21 19
E	73.98%	128.0	Jordi Lopesino	SPAS	Pol Garriga	1.0	21	19	19	31	20 18

Incidències:

El secretari del jurat: Ferran Roure

Jurat: Marc Gimenez

David Antoja

Òscar Montferrer

José Sánchez

El Club organitzador:

CI BLAUMAR

FEDAS

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de l'Esport

www.fecdas.cat

FEDERACIÓ CATALANA D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES

Moll de la Vela, 1 (ZONA FÒRUM)
08930 SANT ADRIÀ DE BESÒS
Tel. 93-356 05 43
Fax: 93-356 30 73
E-mail: info@fecdas.cat

----- ACTA DE COMPETICIÓ DE FOTOGRAFIA SUBAQUÀTICA -----

Proba: OPEN BLAUMAR FOTOSUB-COMPACTA

Data: 08-10-17

Club organitzador: CI BLAUMAR

Tema: PEIXOS-COMPACTA

Àmbit: LLIGA CATALANA

Població: MATARÓ

	%	Total	Fotògraf	Federativa	Club	Assistent	Puntuació fotografies					
							Var.	F1	F2	F3	F4	F5 F6
A	100.00%	167.0	Angelo Fronte		The Busseing	Francesc Danes	1.0	21	28	32	33	27 26
C	97.60%	163.0	Eduardo Pérez		SPAS	Ana Lama	1.0	30	25	24	31	25 28
B	81.43%	136.0	Josep Coll		CES Calella	Francisco Haro	1.0	27	22	16	23	24 24

Incidències:

El secretari del jurat: Ferran Roure

Jurat: Marc Giménez

David Antoja

Òscar Montferrer

José Sánchez

El Club organitzador:

CI BLAUMAR

FEDAS

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de l'Esport

www.fecdas.cat

Participants de foto campionat de Catalunya 2017

En Jordi Riba i en Marc Pedrals mantenen el títol de Campions de Catalunya d'Imatge submarina

En Jordi Riba, en Fotografia, i en Marc Pedrals, en Vídeo, revaliden el títol de Campions de Catalunya d'Imatge submarina el 2017.

La comunicació pública dels resultats del Campionat de Catalunya d'Imatge submarina va tenir lloc a Mataró el diumenge 11 de juny. A l'acte hi van assistir representants de l'Ajuntament de la ciutat maresmenca amb Núria Calpe, segona tinent d'alcalde i regidora delegada de Via Pública, Equipaments i Espais Públics, i Josep Maria Font, regidor delegat d'Esports.

El Campionat de Catalunya d'Imatge submarina, va comptar amb el suport de l'empresa especialitzada Cressi, va tenir lloc el cap de setmana del 27 i el 28 de maig.

Es van presentar les seleccions de fotografies submarines: tres d'ambient; tres de peixos i tres de macro no peixos, així com els vídeos que tenien la posidònia com a tema obligat de referència. Després es va dur a terme les sessions dels jurats corresponents a cadascuna de les disciplines. El pòdium es mantingué invariable en relació als seus titulars principals.

En l'àmbit fotogràfic, l'equip d'en Jordi Riba i la Chari González, del club The Busseing Pallars, es manté com a número 1 amb 261 punts, seguit a una distància curtíssima per l'equip d'en Miqui Rosa i la Senda Jiménez, del club Masbuceo, amb 257 punts i el d'en Ferran Sánchez i la Cristina Molnar, del club CE Ictínia, amb 255.

La quarta posició ja marca una distància un pèl de res més perceptible: l'ha feta l'equip d'en Jordi Lopesino i en Pol Garriga, amb 229 punts, que té al darrere els equips de l'Antonio Segura i en Ferran López amb 218 punts i el de l'Ana Lama i l'Eduardo Pérez amb 213 punts.

Tots tres equips pertanyen al club SPAS, coorganitzador del Campionat de Catalunya d'Imatge submarina 2017.

Amb un altre petit salt en la puntuació s'arriba a la sisena plaça, que té com protagonista l'equip d'en Joan Barcia i l'Eva Cruz, del club Octopus-sub, amb 191 punts.

El segueixen l'equip de l'Òscar Montferrer i la Sabine Michel, de l'SPAS, amb 186 punts; el d'en Joan Solé i l'Antoni González, amb 165 punts; i el d'en Txema Báñez i l'Alexandra Mezquita, amb 142 punts, que és el que

Campionat Catalunya
Imatge 2017
27 i 28 Maig

Organitza:
CMAS
Comissió organitzadora
del campionat català

FECDAS

50 anys
S.P.A.S.
Mataró

Port Mataró
CLAVMAR
93 790 45 22

Col·labora:
Ajuntament de Mataró

Port Mataró
CRESSI
Generalitat de Catalunya
esportcat
Diputació Barcelona

Foto: Jordi Riba
Campionat Catalunya d'Imatge 2016

Ciutat de **Mataró**

CARTELL CAMPIONAT DE CATALUNYA 2017

Participants de video campionat de Catalunya 2017

Segon classificat Carles Xifré campionat de Catalunya de videosub 2017

tanca la llista dels classificats. Tant l'un com l'altre formen part del club Octopus-sub.

Pel que fa a l'altra disciplina que conforma el Campionat de Catalunya d'Imatge submarina, la primera posició la reté el Marc Pedrals fent equip amb en Pep Fillat, del club The Bus-seing Pallars, amb 141 punts.

El Carles Xifré i la Íngrid Garcia fan la segona posició amb 131 punts i en Ferran Roure i l'Àlex Turrión, la tercera amb 129 punts.

La classificació tanca l'equip d'en Jesús Fernández i l'Ana Isabel Puyal, del CN Poble Nou, amb 117 punts.

Tercer classificat Ferran Roure campionat de Catalunya de videosub 2017

La realització d'aquest Campionat de Catalunya d'Imatge submarina 2017 a les aigües de Mataró es va realitzar amb el suport del Port Mataró tant durant l'acte de lliurament de premis com en el cap de setmana en què es va fer la prova, per a la qual es va comptar amb els serveis del centre de busseig Blaumar.

Font: FECDAS

FEDERACIÓ CATALANA D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES

Nel·li de la Valls, 1 (2014) FDS-39
08035 SANT ADRIÀ DE BESOS
Tel: 93-316 15 43
Fax: 93-156 32 75
E-mail: info@fedas.cat

----- ACTA DE COMPETICIÓ DE VÍDEO SUBAQUÀTIC -----

Proba: Campionat de Catalunya d'Imatge 2017-Videosub
Data: 04-06-17
Organitzador: FECDAS

Tema: Posidònia
Àmbit: Campionat de Catalunya
Població: Mataró

	%	Total	Nom	Federativa	Club	Assistent	Guíol	Qualitat tècnica	Banda sonora	Fauna i flora	Impressió general	Edició
B	100.00%	141.0	Marc Pedralis Prat	39370356		Pep Fillat	23	23	23	25	25	22
C	92.90%	131.0	Carles Xifré Davi	38794447	SPAS	Ingrid Garcia	22	21	19	24	23	22
D	91.48%	129.0	Ferran Roure Bayarte	38141804	SPAS	Alex Turrión	20	21	20	25	22	21
A	82.97%	117.0	Jesus Fernandez Perez	38141804		Ana Isabel Puyal	21	19	17	22	20	18

Incidències: No hi han incidències

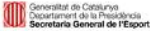
Secretari del jurat: Jaume Minguell

Jurat: Lluís M. de Baldomero
Eduart Centelles
Josep Artigues

Club organitzador:
FECDAS

FECDAS

www.fecdas.cat

FEDERACIÓ CATALANA D'ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES

Moll de la Vela, 1 (ZONA FÒRUM)
08930 SANT ADRIÀ DE BESÒS
Tel. 93-356 05 43
Fax: 93-356 30 73
E-mail: Info@fecdas.cat

----- ACTA DE COMPETICIÓ DE FOTOGRAFIA SUBAQUÀTICA -----

Proba: CAMPIONAT DE CATALUNYA D'IMATGE SUBMARINA

Tema: PEIXOS-MACRO-AMBIEN

Data: 27-05-17

Àmbit: CAMPIONAT DE

Club organitzador: FECDAS-SPAS MATARÓ

Població: MATARÓ

	%	Total	Fotògraf	Federativa	Club	Assistent	Puntuació fotografies							
							Var.	F1	F2	F3	F4	F5	F6	
B	100.00%	261.0	Jordi Riba	39363503s	The Busseig	Chari gonzalez	1.0	86	86	89	0	0	0	
G	98.46%	257.0	Miguel Angel Rosa	46764382	Masbuceo	Senda Jimenez	1.0	77	91	89	0	0	0	
D	97.70%	255.0	Ferran Sanchez de la Cruz	77116027v	Ictinio	Cristina Molnar	1.0	86	82	87	0	0	0	
A	87.73%	229.0	Jordi Lopesino	36797077x	SPAS Mataró	Pol Garriga	1.0	76	79	74	0	0	0	
J	83.52%	218.0	Antonio Segura Garcia	46216425h	SPAS Mataró	Fernando Lopez	1.0	69	83	66	0	0	0	
I	81.60%	213.0	Ana Lama Sevilla	46051120z	SPAS Mataró	Eduardo Pérez López	1.0	74	71	68	0	0	0	
C	73.18%	191.0	Juan Antonio Barcia	46716873d	Octoposub	Eva Cruz Barros	1.0	62	64	65	0	0	0	
F	71.26%	186.0	Òscar Montferrer Pardo	38074167j	SPAS Mataró	Sabine Michel	1.0	77	39	70	0	0	0	
H	63.21%	165.0	Joan Solé i Garcia	38449999w	Octoposub	António Gonzalez	1.0	44	63	58	0	0	0	
E	54.40%	142.0	Jose Mª Bañez	33920862w	Octoposub	Alexándra Mezquita	1.0	45	41	56	0	0	0	

Incidències:

El secretari del jurat: Jaume Minguell

El Club organitzador:

FECDAS

Jurat: Josep Sabater

FECDAS-SPAS MATARÓ

Marc Giménez

Francesc Fontanals

Josep Lluís Peralta

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de l'Esport

www.fecdas.cat

Irene Cramp

RESTAURANT

Pins Mar

Carretera N. II Km 651 Tel. 93 792 69 02
08392 - SANT ANDREU DE LLAVANERES

 HOTEL ATENEA PORT

★★★★

El teu Hotel davant del Mar

Celebracions a la carta i càterring

Esdeveniments empresarials

Sales amb capacitat fins a 500 persones

Restaurant Nuus i Lounge bar

Packs Regal d'estades romàntiques,
gastronòmiques, de benestar i amb amics

Menú diari
15,30€
Festius
24,50€

NUUS
-restaurant-

Passeig Marítim, 324 · 08302 Mataró · Barcelona · Tel. +34 93 222 60 06 · ateneaport@cityhotels.es · www.cityhotels.es

